

odsev

Pogovor z županom
Stanje v Občini Trzin
in predvidena poletna dela

Slavnostna akademija
Prireditev s posebnim
presenečenjem

Po dveletnem premoru
Trzinski sejem združili
s Folklornim festivalom

Trzinka poje
Pevska revija v znamenju pomoči
ukrajinskim glasbenikom

Lek d. d.

Vsak med nami je edinstven.

Sprejemati in spoštovati želimo posebnosti, drugačne sposobnosti in izkušnje vsakogar med nami.

Skozi raznolikost gradimo zaveznitva in si prizadevamo za odpravo vseh oblik diskriminacije. Ustvarjamo vključujoče delovno okolje, v katerem smo lahko najboljši in zvesti sami sebi. In še naprej skupaj premikamo meje znanosti ter medicine.

Smo Novartis. Soustvarjamo medicino.

 NOVARTIS | Reimagining Medicine

ZVEZA ZA ŠPORT INVALIDOV SLOVENIJE
SLOVENSKI PARALIMPUŠKI KOMITEJ

Lek farmacevtska družba d. o. o., Verovškova ulica 57, 1526 Ljubljana, Slovenija, www.lek.si

Fotografija:
Tanja Jankovič

Odsev, glasilo Občine Trzin

→ Na naslovnici

Trzinski sejem in 19. tradicionalni folklorni festival, na katerem so obiskovalcem razdelili potico velikanko. Na prizorišče dogajanja so potico slavnostno prinesli člani trzinske folklorne skupine s harmonikarjem Blažem Klopčičem na čelu.

Glavna in odgovorna urednica:

Metka Pravst Primožič, trzin.odsev@gmail.com

Uredništvo: Tanja Bricelj, Tanja Jankovič, Miha Pavšek, Dunja Špendal, Barbara Kopač, Peter Hudnik, Majda Šilar

Redni avtorji prispevkov: Nina Rems, Nataša Pavšek, Brigita Ložar, Žana Babnik, Katja Rebolj, Matjaž Erčulj, Janez Gregorič, Andrej Grum, Boštjan Guček, Marko Kajfež, Dušan Kosirnik, Jožica Trstenjak, Milica Erčulj, Saša Hudnik, Valentin Orešek, Maja Brozovič, Miha Šimnovec, Anže Kosmač, Zoja Anžur, Tjaša Toni Skubic

Avtorji fotografij: Zinka Kosmač, Tanja Jankovič, Miha Pavšek, Barbara Kopač, Peter Hudnik, Nina Rems, Tjaša Jankovič in drugi

Lektoriranje:

Mirjam Furlan Lapanja

Tehnično urejanje, prelom, priprava za tisk in tisk:

Specom d. o. o.

Oglasno trženje:

Podjetja, ki poslujejo v občini Trzin in okolici ter želijo objaviti tiskani oglas na naših straneh, se za trženje oglasnega prostora obrnite na Bojana Rauha, bojan.rauh@specom.si, ali pokličite 040 202 384.

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1.500 izvodov. Brezplačno ga prejmejo vsa gospodinjstva v Trzinu.

ISSN 1408-4902

V skladu z uredniško politiko in glede na razpoložljivost prostora v glasilu Odsev si pridržujemo pravico do objave ali neobjave ter krajšanja in preoblikovanja prispevkov.

Gradivo za naslednjo številko oddajte najpozneje do ponedeljka, **5. septembra 2022**. Prispevke pošljite v elektronski obliki na naslov uredništva:

trzin.odsev@gmail.com.

Odsev izdaja Občina Trzin.

Uredništvo Odseva: Mengeška cesta 22,
1236 Trzin

Občina Trzin

Spletna stran: www.trzin.si
e-pošta: info@trzin.si

Telefonske številke:

01/ 564 45 43, 01/ 564 45 44, 01/ 564 45 50
Faks: 01/ 564 17 72

Uradne ure:

Ponedeljek: 8.00–14.00
Sreda: 8.00–13.00 in 14.00–18.00
Petek: 8.00–13.00

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oz. na telefonski številki 01/ 564 47 30.

Poletni premor

Letošnjega poletja se nadvse veselim, saj sem si določila cilj, da bom raziskala čim več uhojenih poti v bližnji okolici in se v najhujši vročini naučila hlada pod krošnjami mogočnih dreves. Še posebej pa bom pozorna na rastišča invazivnih tujerodnih vrst, ki se zaradi različnih dejavnikov pojavljajo pri nas in ki jih Občina Trzin v sodelovanju z Zavodom RS za varstvo narave že deset let načrtno odstranjuje na varstveno občutljivih območjih, da bi ohranila biotsko raznovrstnost. Pohvala občini, lokalnim društvom in prostovoljcem, ki so že sodelovali v akcijah. Občina vabi k sodelovanju tudi nove prostovoljce.

Prostovoljno delo pa že vrsto let občudujemo pri organiziranju trzinskih dogodkov. Zadnjo izdajo Odseva pred poletnim premorom smo napolnili z veliko mero optimizma prav po zaslugi prostovoljcev in društev, ki so z organizacijo dogodkov popestrili letošnji maj. Trzinski sejem je postregel s peštrimi dogajanjem na odru pod sejemskim šotorom in ob njem na stojnicah. Domače turistično društvo se je spet izkazalo in se kljub slabi vremenski napovedi odločilo za organizacijo sejma, ki ga je popestrila še izvedba tradicionalnega folklornega festivala. Tudi potica velikanka ni manjkala, obiskovalcem je izredno teknila in hitro pošla. Marsikomu pa bo ostal v spominu večerni nastop pevke Alye.

Na občinski praznik je potekala še slavnostna akademija s podelitvijo občinskih nagrad, za katero si pohvalo zasluži Kulturno društvo Ivan Hribar Trzin, ki je pripravilo čudovit kulturni program s posebnim presenečenjem ob koncu. Tudi pevska revija Trzinka poje si zasluži vse pohvale, prav tako vsi manjši dogodki, ki so se v maju zvrstili v naši občini.

Zdaj je tu junij, ki je namenjen načrtovanju poletnih dejavnosti in dopustov. Želimo vam, da bi preživeli lepo poletje bodisi doma, na morju ali v gorah. Če ga boste preživeli zdoma, upoštevajte osnovne zaščitne ukrepe policije, saj številno vlomov iz leta v leto narašča, še posebej pa so neprimerni dejavnosti v poletnih mesecih. O odsotnosti nikar ne poročajte na družbenih omrežjih, prav tako ne puščajte ključev pod predpražnikom ali v koritu za rože. Raje prosite soseda, da vam redno prazni poštni nabiralnik, da ne bo očitno, da vas ni doma. Ne pozabite zapreti plina in vode ter izklopiti elektrike na aparaturnah in pospraviti vrednejših predmetov. Preventivno poskrbite za varnost in preživite čudovito poletje. Razglednico v e-obliki pa lahko pošljete tudi na elektronski naslov našega uredništva. Veseli bomo kakšne fotografije vaših poletnih dogodivščin.

Metka Pravst Primožič,
glavna in odgovorna urednica

Foto: Helena Kermelj

Skupna občinska uprava občin Trzin, Komenda, Lukovica, Mengeš, Moravče, Vodice

Medobčinski inšpektorat in redarstvo

Mengeška cesta 9, 1236 Trzin
e-pošta: inspektorat@trzin.si

Telefonska številka:

01/564 47 20
Faks: 01/564 47 21

Uradne ure:

Ponedeljek: 9.00–11.00
Sreda: 9.00–11.00

Pogovor z županom o zdajšnjih projektih

Konec maja smo se srečali z županom Petrom Ložarjem in se pogovorili o stanju zdajšnjih projektov v Občini Trzin ter o predvidenih delih čez poletne mesece.

Čestitke za novi naziv – diplomirani pravnik! Čas med epidemijo covida ste dobro izkoristili. Imate še kakšne ambicije na področju izobraževanja ali boste jeseni raje spet kandidirali za župana?

Za oboje imam ambicije. Ker sem pred leti obstal v tretjem letniku študija in ga nisem dokončal, mi je bil čas med zaprtji zaradi covida naklonjen, sklenil sem ga izkoristiti in si določil, da bom vsak mesec opravil en izpit. Načrt mi je uspel in študij sem končal v letu in pol. V prihodnje, ko bosta otroka malce večja, bom zagotovo vpisal še magistriraj. Kratkoročno gledano pa bo jesen tudi zanimiva.

Kako napreduje gradnja kolesarske povezave? Rok za izvedbo del je do konca poletja. Preverili smo stanje na terenu in opazili, da so obvozi za kolesarje slabo označeni ali jih ni, pojavljajo se zapore, obvestil o zaporah ni ...

Največja težava je, da gre za skupno naročilo štirih občin – Kamnika, Mengša, Trzina, Ljubljane. Izvajalec dela opravlja na različnih lokacijah in povsod se pojavljajo enake težave glede izvedbe del. Zdaj je dogovorjeno, da se delo opravi kar se da naenkrat, v začetku junija pa je že predvideno asfaltiranje v obrtno-industrijski coni. Glavna težava bo s tem odpravljena. Je bilo pa v določenih predelih Trzina res zahtevno, saj nismo imeli možnih rešitev za obvoze. Moram se zahvaliti podjetju Kalcer, da je obvoz za kolesarje in pešce omogočilo delno po svojem zemljišču.

Vojna še traja, razmere so nestabilne. Kaj je občina naredila pri preverjanju in urejanju zaklonišč? Kako je z lastništvom zaklonišč v Kidričevi ulici, kako se bodo ta urejala?

Občinska zaklonišča so bila že preverjena, postopek pa še ni končan, računam, da nam bo čez poletje uspelo urediti in pridobiti potrdila o primernosti. Sredstva za to so bila zagotovljena z rebalansom občinskega proračuna. Preverili bomo tudi stanje zasebnih zaklonišč, bo pa treba sklicati sestanek in ugotoviti, kako naprej ...

Bo sestanek na ravni občine ali z lastniki?

Z lastniki. Za zdaj še ne vemo natančno, kaj lahko občina v tem primeru naredi in kakšne možnosti ima glede na trenutno zakonodajo.

Dom zaščite in reševanja je uradno odprt in v polni uporabi, a nezadovoljstvo gasilcev zaradi napak, ki še niso

odpravljene, ostaja. Kdaj in kako je predvideno odpravljanje pomanjkljivosti?

Večina pomanjkljivosti, ki so še ostale odprte, zahtevajo poletni čas. Ko bo vreme to omogočalo, bodo pomanjkljivosti odpravljene. Tehnične zadeve pa bodo izvajalci prav tako uredili, tudi to je z njimi že dogovorjeno.

Kako pa kaže večnamenski dvorani? Cene materialov in dela se dvigujejo, kako je občina pripravljena na to?

Gradbeno dovoljenje že imamo, na javnem razpisu izbrani ponudnik pa je moral pol leta počakati zaradi pritožb. Od nas je drugi ponudnik zahteval, da sprejmemo slabšo kakovost materialov, a je Državna revizijska komisija ugotovila, da je izbira kakovostnejšega materiala izbira občine, in od tega ne odstopamo. Trenutno smo tako v fazi pogajanj z izbranim izvajalcem. Kot kaže, bomo morali za projekt zaradi podražitev zagotoviti nekaj čez pet milijonov evrov, kar pa je še vedno v okviru dovoljenih odstopanj.

Kaj pa se bo zgodilo v primeru dodatnih podražitev?

V tem primeru bomo morali ponoviti razpis. Upam, da ne bo treba, saj cenejšega ponudnika za izvedbo del najbrž ne bomo dobili, ker bo spet šlo kar nekaj časa in najbrž bodo še višje cene.

Pa je občina pripravljena nameniti več sredstev za uresničitev projekta?

Mislím, da bi morali razmišljati v tej smeri, saj bo prihranjeni denar začel izgubljati vrednost. Svetnikom bom predlagal, da na novo ovrednotimo cene v investicijskem programu. V tem času bomo končali pogajanja in upam, da bomo uspešno izpeljali projekt.

Je kaj novega glede kolesarskega parka v Športno-rekreativnem parku Mlake?

Za zdaj še nimamo gradbenega dovoljenja, saj vodnata območja zahtevajo postopke, ki trajajo dlje. Upam, da nam bo do jeseni uspelo pridobiti gradbeno dovoljenje, potem pa bomo poskusili pridobiti še državna ali evropska sredstva za projekt.

Na Beli cesti ste postavili potopni stebriček, je bila nanj kakšna pripomba lastnikov gozdnih zemljišč?

Od lastnikov ni bilo pritožb, smo jim pa morali pojasniti, kakšen je režim dostopa. Ponoči je stebriček dvignjen z namenom preprečevanja nevarnega kurjenja žic v gozdu. Pravica do prostega prehoda ponoči je še vedno omogočena – le da peš, ne z avtomobili. Verjamem, da so lastniki razumeli, da hočemo gozd zaščititi. V zadnjem času nismo zaznali kurjenja, če kdo od občanov opazi kar koli sumljivega, pa ga pozivam, da me o tem nemudoma obvestijo, pokličejo policijo ali gasilce.

Opazila sem, da je bil stebriček dvignjen tudi sredi dneva ...

To so bile začetne tehnične težave, ki smo jih že odpravili.

Tudi aktivna tabla BUSko je začela utripati. Verjamem, da bo naprava dobro sprejeta!

Ja, čeprav je to še ena elektronska naprava, ki jo ima otrok pri sebi, omogoča večjo varnost na cesti. Ta točka v Trzinu (križišče pri mostu čez Pšato, op. a.) je bila že leta problematična. Ležeče hitrostne ovire žal ne učinkujejo dovolj na pozornost voznikov, utripajoča tabla pa zdaj opozarja voznike na prisotnost otrok.

Z junijem se začnejo tudi dela za gradnjo pločnika v Ulici pod gozdom, ki bo izboljšal varnost otrok na še enem nevarnem zoženju v Trzinu. Se bo tam cesta širila?

Sprva bi radi poskrbeli za varnost otrok in pešcev do križišča z Ulico Kamniškega bataljona. Širili ceste ne bomo, ker je na levi strani delno že pločnik. Na predelu, kjer pride do zožitve, pa je predvidena posebna rešitev, ki bo voznika prisilila, da se ustavi.

So po dveh letih, ko je bila v Mlakah uvedena cona 30 in so bile postavljene svetlobne opozorilne table, še kakšne pritožbe občanov na divjanje po cestah znotraj naselja?

Statistike kažejo, da se je tam promet v povprečju umiril za od 12 do 13 km/h. Kakšna izjema se še najde, tudi redarji občasno preverjajo stanje, je pa promet bolj umirjen kakor pred leti.

So čez poletje predvidena še kakšna dela po trzinskih ulicah?

Julija in avgusta je predvidena še obnova vodovoda in kanalizacije v Ulici pod gozdom na predelu od konca Mlakarjeve ulice do izvoza v Ulico na Jasi.

Pred časom ste na občini izvedli anketo za mlade. Kdaj lahko pričakujemo predstavitev strategije za mlade?

Strategija se pripravlja, najbolj dejavni sta Marjeta Trstenjak in Veronika Weixler, smo pa dobili še koordinatorja, ki ga financira evropski projekt zavoda MOVIT. Zato smo pripravo strategije malce časovno zamaknili.

Kakšno vlogo bo imel koordinator?

Koordinator za mladinsko dejavnost bo preučil stanje v naši občini in podal možne rešitve. Že anketa je pokazala izrazito željo mladih po športnem druženju, čeprav smo pričakovali, da bodo pogrešali druženje v mladinskem klubu. Očitno ima mlajša generacija bolj športne želje, mi pa že delamo v tej smeri tako glede pridobivanja gradbenega dovoljenja za širitev Športno-rekreacijskega parka Mlake kakor tudi za gradnjo večnamenske dvorane. Oba projekta sta usmerjena k temu, da se bodo lahko ne le mladi, ampak vsi občani čim več športno udeleževali v občini.

Spomladi so občani opazili penjenje Pšate, ste stanje preverili?

Preverili smo in za zdaj so vsi kazalniki v normalnih mejah. Do pojava je prišlo zaradi dolgotrajnega obdobja brez dežja in dviga temperatur. Smo se pa znova povezali z Zavodom Revivo in bomo Pšato še naprej spremljali, načrtujemo tudi nekaj analiz vode.

Spomladi je bilo na Ongru posekanih precej dreves, kar je vidno celo iz Domžal. Zakaj je bil potreben tako drastičen poseg v gozd?

Zaradi bolezni dreves. Pojavili so se kostanjev rak, lubadar in jese-nov ožig in se tako razširili, da ni bilo druge izbire. Prepozni smo bili z izvedbo gozdne vlake, ki bi omogočila hitrejšo ukrepanje. Na žalost pa s sečnjo še ni konec, saj je še precej bolnih dreves. Vsa drevesa pa se sekajo pod nadzorom Zavoda za gozdove.

Je v načrtu pogozdovanje?

Nekateri lastniki imajo namen pogozdovati. Drugod pa bo potreben čas, da se bo Ongr znova naravno zarasel.

MPP

Foto: Arhiv Občine Trzin in MPP

Junjska seja

26. redna seja Občinskega sveta Občine Trzin je potekala v sredo, 15. junija 2022, ob 17. uri v sejni sobi v pritličju občine. Ker je seja potekala na dan oddaje junjskega Odseva v tiskarno, objavljamo le točke, ki so bile predvidene v dnevnem redu. Če bodo nastale spremembe, bomo o seji dodatno poročali v septembrskem Odsevu.

Župan Peter Ložar je za junjsko sejo predlagal naslednji dnevni red: po potrditvi zapisnika 25. redne seje so sledila vprašanja in pobude občinskih svetnikov. Nato so svetniki obravnavali kratek postopek Tretjih sprememb in dopolnitev Odloka o Občinskem prostorskem načrtu Občine Trzin – izvedbeni del (3SD OPN TRZIN) in tehnično posodobitev prikaza namenske rabe prostora iz Občinskega prostorskega načrta. Pod četrto točko so se svetniki seznanili s poročilom o izvedenih ukrepih iz akcijskega načrta LEK in njihovih učinkih za leto 2021. Sledila je obravnava poročil o uresničevanju letnega programa kulture in letnega programa športa, oboje za leto 2021. Svetniki so nato sprejemali še Pravilnik o elektronskem poslovanju Občinskega sveta Občine Trzin. Pod osmo točko dnevnega reda so obravnavali dopolnitev Načrta ravnanja z nepremičnim premoženjem Občine Trzin za leti 2022 in 2023 ter predlog sprememb in dopolnitev Poslovnika Občinskega sveta Občine Trzin (druga obravnava). Sledile so še obravnave sklepov o delni povrnitvi stroškov volilne kampanje, o seznanitvi občinskega sveta z ugotovitvenim sklepom o prenehanju funkcije podžupana Občine Trzin Rada Gladka na podlagi zakona ter o sofinanciranju stalnih spremljevalcev učencema s posebnimi potrebami. Videoposnetek bo na voljo na občinski spletni strani.

MPP

OBČINA TRZIN
in
DRUŠTVO UPOKOJENCEV ŽERJAVČKI TRZIN
vabita na
OBČINSKO PROSLAVO ob
DNEVU DRŽAVNOSTI,
ki bo v petek, 24. junija 2022, ob 19. uri v
Kulturnem domu Trzin.

Vabljeni!

DU Žerjavčki Trzin
predsednik
Zoran RINK

Občina Trzin
župan
Peter LOŽAR

Letošnja slavnostna akademija je minila brez covidnih omejitev

Na dan občinskega praznika je Občina Trzin pripravila že štiriindvajseto tradicionalno slavnostno akademijo, na kateri je kot vedno do zdaj podelila nagrade najzaslužnejšim posameznikom in društvom. Letos je bilo prejemnikov sedem, najvišje priznanje, srebrno plaketo Občine Trzin, pa je za predano delo v gasilski organizaciji prejela Mateja Kolenc.

Slavnostni govornik na slovesnosti, ki jo je v nedeljo zvečer spremljala polna dvorana obiskovalcev, je bil trzinski župan Peter Ložar. V kratkem pozdravnem nagovoru je med drugim povedal: »Dve leti, ko skoraj ni bilo dogodkov ali pa so potekali v precej drugačni obliki, je pustilo posledice tudi pri društvih, predvsem pri njihovih dejavnostih in prostovoljnem delu. Določena društva občutijo upad članstva, marsikateri tradicionalni dogodek ali prireditev se ne izvaja več ali pa z velikimi težavami. To upadanje je bilo sicer vidno že prej, stanje s covidom pa je vse skupaj samo še pospešilo.« Ob tem je poudaril, da občina trzinska društva že dolgo podpira z razpisi za financiranje, in nadaljeval: »Današnji nagrajenci nas navdušujejo s svojimi dosežki na športnem področju, so predani prostovoljci pri gasilcih, se trudijo z organizacijo dogodkov za občane ali pa nas preprosto razveseljujejo s svojo glasbo.« Slovesnosti so se udeležili tudi nekateri vidni gostje, med njimi častna občana Jožica Valenčak in Janez Štebe, poslanec državnega zbora Rado Gladek, predstavnik občine Moravče Stanislav Ravnikar in nekateri trzinski občinski svetniki. Slovesni dogodek je povezoval France Peternel, priznanja pa sta nagrajencem podeljevala župan Peter Ložar in predsednica občinske Komisije za informiranje, občinska priznanja, proslave in promocijo občine Dunja Špendal, ki je pred tem prebrala še utemeljitve k priznanjem. V okviru podelitve smo obiskovalci spremljali tudi glasbeno obarvan kulturni program, ki ga je pripravilo Kulturno društvo Ivan Hribar Trzin. V njem so sodelovali pevke vokalne skupine Čivke, Mešani pevski zbor Ivan Hribar in Ženski pevski zbor Trzinke z zborovodjem Primožem Leskovcem. Za konec pa so oblikovalci programa poskrbeli za posebno presenečenje. V goste so namreč povabili Bando citrarsko s tenoristom Klemnom Torkarjem, ki so z nežnim zvokom citer in presunljivim opernim petjem poskrbeli za čaroben konec uradnega dela slovesnosti. Sledilo je druženje z nagrajenci ob jedachi in pijači.

Besedilo in foto: Tanja Jankovič

Za dinamičen uvod v občinsko proslavo so poskrbele pevke vokalne skupine Čivke. Na klavirju jih je spremljal Igor Razpotnik mlajši, na kitari pa vokalni mentor in aranžer Matej Vrtič.

Občinski nagrajenci z Ložarjem in Špendalovo. Zgoraj: Mateja Kolenc, Matija Pirc, Andreja Gorjup, Blaž Klopčič, Robi Matijević in Nuša Repše. Spodaj: Klemen Kajfež, Lara Pevec, Neža in Jakob Kosirnik z mentorico Andrejo Kosirnik.

Uradni del akademije so s čarobnim nastopom končali člani Bande citrarske s tenoristom Klemnom Torkarjem.

Mešani pevski zbor Ivan Hribar pod vodstvom zborovodje Primoža Leskovca.

Srebrne plakete se je razveselila gasilka Mateja Kolenc

Mateja je kot mladenka vstopila v gasilske vrste v Križu pri Komendi, od leta 2003 pa je članica Prostovoljnega gasilskega društva Trzin. V društvu je opravljala delo tajnice, naredila je osnovni in nadaljevalni tečaj za gasilko. Za svoje delo v gasilski organizaciji je bila leta 2002 in 2014 nagrajena z gasilskim odlikovanjem Gasilske zveze II. stopnje. S pomočjo pri delovanju društva se ne dokazuje le na organizacijskem področju, ampak tudi na operativnem, saj redno sodeluje pri vajah in tudi intervencijah. Njen čas, volja in predanost delu v gasilski organizaciji so neprecenljiv vir pomoči, ki ga ni mogoče nadomestiti. To predanost z možem predajata tudi svojima otrokoma.

Predsednica občinske Komisije za informiranje, občinska priznanja, proslave in promocijo Dunja Špental je prebrala utemeljitve k priznanjem in skupaj z županom Petrom Ložarjem podeljevala nagrade, program pa je povezoval France Peternel.

Slavnosti je sledilo sproščeno druženje ob jedachi in pijači.

Občani in gostje so ponovno napolnili dvorano Kulturnega doma, saj ni bilo več covidnih omejitev.

Bronasta priznanja

Bronasto priznanje si je prislužilo Športno društvo Trzin

Športno društvo Trzin, ki je januarja praznovalo 40-letnico, je bilo ustanovljeno z namenom, da omogoča športno in zdravo življenje svojim članom in drugim prebivalcem Trzina. Skrbi za nemoteno delovanje različnih vadbenih sekcij za starejše in mlajše: košarka, mali nogomet, telovadba za ženske, kotalkanje, aerobika, namizni tenis in tek. V njegovi organizaciji v Trzinu vsako leto potekajo Valentinov nogometni turnir, 12-urni Košarkarski maraton, Otroška olimpijada, Tek Petra Levca in še mnoge druge prireditve. Ob tem lahko poudarimo, da ekipa mladincev ŠD Trzin nastopa v slovenski futsal ligi U19.

Bronasto plaketo je prejela Nuša Repše

Nuša je že dva mandata podpredsednica turističnega društva, z vso odgovornostjo opravlja tudi delo tajnice. Močno je vpeta v vrtec in šolo, zato zavzeto sodeluje pri organizaciji prireditev za otroke: gregorjevega, noči čarovnic, pred časom tudi maškarade in miklavževanja. V turističnem društvu je nepogrešljiva pri organizaciji prireditev, kot so ob dnevu žena, Trzinski sejem s Folklornim festivalom in še več manjših prireditev. Poleg tega je močna vez med občino in TD Kanja v dveh uspešnih projektih LAS. Za svojo pridnost, srčnost in pozitivno energijo nedvomno zaslužno prejema bronasto priznanje Občine Trzin, so med drugim zapisali v obrazložitvi.

Bronasto plaketo je dobil tudi gasilec Matija Pirc

Matija Pirc je v Prostovoljno gasilsko društvo Trzin vstopil leta 2014. Opravi je osnovni in nadaljevalni tečaj za gasilca, nato pa še tečaj za strojnika, uporabnika IDA, tehničnega reševalca ter tečaj za gašenje notranjih požarov A in leta 2018 napredoval v čin višjega gasilca. Trenutno opravlja delo podpoveljnika društva in glavnega strojnika, saj skrbi za vozni park PGD Trzin. Sodeluje in pomaga na prireditvah, ki jih organizira društvo. Pravijo, da je po duši in srcu pravi gasilec, ki tudi pospremi sokrajana ali tovariša gasilca na zadnjo pot.

Denarne nagrade

Denarno nagrado je dobila ekipa mladincev Strelskega društva Trzin

Ekipa mladincev Strelskega društva Trzin (Luka Lukič, Aljaž Kerlatec in Teja Medved) je bila lansko sezono prvak državne lige. Luka je bil najboljši med mladinci, Teja med mladinkami druga, Aljaž pa je zasedel sedmo mesto. Luka je tudi nosilec dveh državnih rekordov. Oba najboljša mladinceva sta stalna člana državne reprezentance, ki sta nas letos uspešno zastopala na evropskem prvenstvu na Norveškem. Luka je bil deveti, Teja pa 45. Ekipa nas je uspešno zastopala tudi na večjih mednarodnih tekmovanjih, med katerimi izstopata MT Budimpešta in MT Smederevo. Na podelitvi pa smo izvedeli, da so mladinci tudi letos postali državni prvaki. Pobrli so vse državne naslove, ekipe in posamezne. Poleg tega se je ekipa v soboto vrnila s svetovnega prvenstva v Seulu, kjer je uspešno zastopala Slovenijo.

Denarna nagrada tudi za Mladinski odsek PGD Trzin

V PGD Trzin posvečajo veliko pozornost delu z mladimi. Že več let intenzivno delajo z njimi in jim poskušajo v dobi sodobne tehnologije in modernega načina komunikacije svoje poslanstvo prikazati na zanimiv način. Poleg učenja gasilskih znanj, prve pomoči, delovanja društva, rednih vaj se mladi udeležujejo tudi različnih tekmovanj in kvizov. Ekipe pionirjev in mladincev so uspešne pri orientaciji. Večkrat so se uvrstili na regijska tekmovanja, mladinke pa tudi na državno tekmovanje. Letos lahko poudarimo njihov uspeh na gasilskem kvizu Gasilske zveze Domžale, kjer so bili pionirji tretji, mladinci pa drugi. Na podelitvi pa smo izvedeli, da so se minulo soboto poleg mladincev tudi pionirji uvrstili na regijsko tekmovanje v gasilski orientaciji.

Denarne nagrade se je razveselil tudi dijak Blaž Klopčič

Srednješolec Blaž je je harmoniko dobil pri treh letih in je ni več izpustil. Je zelo prijazen, nasmehjan, spoštljiv in za povrhu še čeden fant, so zapisali v obrazložitvi. Vabilom za sodelovanje na prireditvah se vedno prijazno odzove in kot prostovoljec letno zaigra povprečno na enajstih trzinskih prireditvah. Za njim je tako že skoraj 80 nastopov. Moč Blaževega nasmeha in zven njegove harmonike obiskovalcev trzinskih prireditev ne pustita ravnodušnih. Njegova glasba nas spremlja in vodi v novi svet čustev ter v nas vzbudi posebne in močne občutke sprostitve in veselja, so še izpostavili.

Trzinski sejem s Folklornim festivalom znova razveseljeval občane

Turistično društvo Kanja je pod pokroviteljstvom Občine Trzin po dvoletnem »COVID-19 pandemiji« spet pripravilo Trzinski sejem, v katerega so vključili tudi Folklorni festival, ki je bil nekoč samostojna prireditelja. Celodnevno dogajanje s kulturnim programom je potekalo v soboto, 14. maja, na prostor okoli šole pa je privabilo številne obiskovalce.

Trzinski sejem

Sejemska dogajanja sta ob 10. uri s pozdravnim nagovorom na odru pod sejmskim šotorom, ki je stal na parkirišču pri Osnovni šoli Trzin, odprla predsednica Turističnega društva Kanja in župan Peter Ložar. Sledil je pester kulturni program, za katerega so poskrbeli neutrudni organizatorji, ki so prireditve organizirali kljub slabi vremenski napovedi. Po sončnem dopoldnevu so bile namreč napovedane popoldanske plohe, a je na srečo pozno popoldan padlo le nekaj kapelj dežja.

Vabilu na sejem se je odzvalo 20 razstavljalcev, ki so jih razdelili v dva sklopa. V prvem se je predstavilo nekaj trzinskih društev, med njimi trzinske vezilje, rezbarji z Jožetom Močnikom, taborniki, Medgeneracijsko društvo Jesenski cvet in Turistično društvo Kanja s trzinsko klobaso in potico. Na drugih pa so ponujali raznovrstne izdelke in storitve: mlečne izdelke, sadje, posodo, domače pecivo, poldrage kamne, nakit iz različnih surovin in izdelke iz volnenega filca, domače izdelke iz ameriškega slamnika ... Izmerili ste si lahko sladkor v krvi. Svojo stojnico je imela tudi Trmoglavka, ki smo jo v Odsevu že predstavljali. Manjkali nista niti jedača in pijača, za katero je poskrbel Pekos Pub. Pisani sejmski ponudbi so se pridružili tudi otroci, ki so na svojih improviziranih stojnicah ponujali sladice, igrače, zapestnice in še kaj. Lahko so se preizkusili tudi v vožnji električnega avtomobila, ježi konj, uživali v vožnji z mini konjsko kočijo, se posladkali s sladoledom, sladkorno peno in kolicami ali prepričali starše v nakup balonov. Na šolskem igrišču pa je potekala olimpijada starejših. Z obiskom sobotnega dogajanja, ki ga je spretno vodil Osmir Ružič Ružko, so organizatorji zadovoljni. »Po dvoletnem premoru zaradi epidemije so bili ljudje zelo veseli ponovnega druženja in z obiskom smo kar zadovoljni,« nam je na kratko povedala predsednica Špendalova.

Dopoldne so se na prireditvenem odru zvrstili pevci Mešanega pevskega zbora Žerjavčki (na sliki), prikupni malčki iz skupine Veverice Vrtca Trzin z mentorjem Gašperjem Ogorelcem, Trzinske mažoretke in varovanci glasbene šole Lartko. Predstavili so se nam tudi harmonikar Blaž Klopčič, mladi igralci otroške skupine Show, ženska vokalna skupina Čivke in ženski pevski zbor Trzinke.

Del sejmskega dogajanja je bil seveda tudi kulturni program, v okviru katerega se je na odru od uradnega odprtja do zgodnjega sončnega popoldneva zvrstilo več nastopajočih. Najprej so zapeli člani in članice Mešanega pevskega zbora Žerjavčki. Nato so na oder prikorakali malčki skupine Veverice in pod mentorstvom Gašperja Ogorelca prisrčno recitali dve deklamaciji ter zapeli pesmico. Za svoj pogumni nastop so si prislužili posebno nagrado – Nuša Repše jih je odpejla na okusen tekoči sladoled, ki jim je nadvse teknil. Predstavile so se tudi najmlajše Trzinske mažoretke. Ker so potrebovale nekoliko več prostora, so svoj ples s palico odplesale pred šotorom. Veliko pozornosti so pritegnili učenci glasbene šole Lartko. Pod mentorstvom Špele Podgoršek so najmlajši glasbeniki orkestra Orkestrino zaigrali priredbi skladbe Z nogo ob tla in Pustimo soncu v srce, Humoresko Antonina Dvořáka pa sta ob mami Špeli zaigrali hčerki Neža in Živa. Nastop Lartkovih varovancev je sklenil odlični trzinski harmonikaš Blaž Klopčič z Miheličevo skladbo Ko harmonika zapoje.

Okoli enajste ure je oder zavzela otroška gledališka skupina Show z izseki svoje nove avtorske predstave Hej, ki so jo premierno uprizorili naslednji dan. Po manjšem premoru za kosilo so ob klavirski spremljavi Igorja Razpotnika ml. zapele pevke vokalne skupine Čivke in z izborom znanih popularnih pesmi poživile nekoliko zaspano zgodnjepopoldansko vzdušje. Kot zadnje pa so s pesmijo Sonce pomladi nastopile članice Ženskega pevskega zbora Trzinke.

Med razstavljalci sta bili tudi Ukrajinki Lillia in Svitlana, ki sta ponujali nekaj ukrajinskih kuhanih in pečenih dobrot ter ukrajinska oblačila.

19. tradicionalni folklorni festival

Sončno in vroče popoldne je popestril 19. tradicionalni folklorni festival, ki sta ga po prihodu potice velikanke ob 16. uri s prerezom traku odprla Špendalova in Ložar. Potico, ki je spekla Pekarna Pečjak, so v šotor prinesli člani domače folklorne skupine s harmonikarjem Klopčičem na čelu. Med festivalom so jo razrezali in razdelili med obiskovalce. Očitno je bila okusna, saj jo je kmalu zmanjkalo.

Potico velikanko so prinesli člani domače folklorne skupine s harmonikarjem Blažem Klopčičem na čelu.

Na folklorni festival so organizatorji tokrat v goste povabili folklorne skupine bližnje okolice. Najprej so se nam z odrsko postavitevijo Jaz pa pojdem na Gorenjsko predstavili najmlajši Otroške folklorne skupine Osnovne šole Trzin, v kateri letošnje šolsko leto pleše sedem učencev

Po prihodu potice velikanke sta župan Peter Ložar in predsednica Turističnega društva Kanja Dunja Špendal uradno odprla tradicionalni folklorni festival, sicer pa sta obiskovalce sejma pozdravila že dopoldne.

Skupina Naše vezi Trzin na trzinskem sejmu

Društvo Jesenski cvet s skupinama Naše vezi Trzin in Masimm iz Domžal smo se na trzinskem sejmu predstavili s stojnico s cvetjem iz krep papirja. Vabili smo nove člane v naše društvo, a neuspešno ... Udeleženci na stojnici smo uživali v klepetu z obiskovalci sejma, ob ogledu nastopajočih in v lepem vremenu. Čestitke Turističnemu društvu Kanja za tako obširno prireditev!

Tudi župan Peter Ložar se je ustavil ob naši stojnici.

razredne stopnje in šest otrok iz vrtca. Sledil je nastop folklorne skupine Veselje, ki je edina skupina gluhonemih folkloristov v Sloveniji. V njej pleše šest parov, ki glasbe ne sliši, ampak jo čuti, korake pa šteje. Na harmoniki jih je spremljal Marko Goršek. Po folklorni skupini FD Groblje iz Domžal, ki je predstavila gorenjsko plesno izročilo, so plesišče zavzeli folkloristi Mladinske folklorne skupine Mengeš. V spletu Ob mletvi v korak so obudili nekdanje opravilo mletve prosa, o katerem je v svoji Vojvodini Kranjski pisal že Valvazor.

Sledil je nastop Folklorne skupine Dolsko, ki se je predstavila z belokranjskimi plesi. Na odru je plesalce spremljal Senožeški tamburaški orkester, ki je v nadaljevanju zaigral še venček prekmurskih ljudskih pesmi. Festivalski del so zaokrožili člani Folklorne skupine Kamnik, ki so se nepričakovano pojavili na sejemskem prizorišču.

Zvečer so se zabave željni sprostili ob nastopu pevke Alye, med premorom pa sta zapela njena varovanca iz Žalca.

Večerno dogajanje je zaznamoval nastop privlačne pevke Alye s spremljevalno ekipo, ki je poleg nekaterih svojih uspešnic pela tudi znane svetovne uspešnice. Ob tem so se zabavali vsi, od najmlajših do najstarejših, saj so ob odru in na plesišču vztrajali vse do konca zabavnega koncerta, nekateri pa tudi dlje.

Besedilo in foto: Tanja Jankovič
Zahvala donatorjem: Simps's, Telma, Prodnik in Občina Trzin

Besedilo in foto: Jožica Trstenjak, Skupina Naše vezi Trzin

Obisk podpredsednice društva »Z roko v roki« Kranj

Tokratna 5. revija Trzinka poje s humanitarno noto

Zdaj že uveljavljena pevska revija Trzinka poje je tokrat znova potrdila rek, da kdor poje, zlo ne misli. Dogodek, ki smo mu bili priča na nedeljsko popoldne, 22. maja, je bil v znamenju pomoči ukrajinskim glasbenikom, za katere je trzinsko občinstvo zbralo tudi nezanemarljivo vsoto denarja. Predvsem pa se je na dogodku prepevalo in navduševalo nad ubranim zborovskim petjem in glasbeno umetnostjo.

Tudi letos je prireditev potekala v tednu ljubiteljske kulture in se povezovala z občinskim praznikom, ki ga praznujemo v Trzinu 15. maja, in spet je Kulturno društvo Ivan Hribar, katerega pogonski motor je Štefka Prelc, poskrbelo za nekaj posebnega. Tokrat so bili to umetniki iz Ukrajine in nekaj pravih glasbenih poslastic.

Dobrodelna nota tokratne 5. revije Trzinka poje je bila namenjena glasbenikom iz Ukrajine.

Za dobro razpoloženje ob prihodu je skrbel ljubljenec trzinskega občinstva, Blaž Klopčič na harmoniki. Aleksandra Kmetič je v uvodu povedala, da prireditev poteka s humanitarno noto, in k besedi povabila župana Petra Ložarja. »Ko je zaradi epidemije v zadnjih dveh letih večina prireditev odpadla, so se tudi društva znašla v težavah in zelo sem zadovoljen, da so člani društev spet našli svoj zagon in da se letos znova srečujemo na številnih majskih prireditvah,« je povedal Ložar in dodal še to, da bo prihodnje leto Trzin zaznamoval 750. obletnico prve omembe kraja.

V začetku programa smo prisluhnili ukrajinski pevki Ljudmili Arsic, poslušalce je ogrel duet, ki ga sestavljata brata Mihael in Fedir Šejko, na kitari in saksofonu, prvi je magister glasbe in glasbenik orkestra Harkovske fiharmonije, drugi pa študent Univerze Kijevske akademije za glasbo. 11-letni pevec Savelij Poliščuk je zapel pesem Tagetes, slepa 12-letna pianistka Viktorija Fursova pa je navdušila z dvema klavirskima skladbama. Trzinsko občinstvo nastopajočih ni nagradilo le z bučnim aplavzom, ampak so v škatlo, ki je potovala med gledalci, prispevali 462 evrov, ki so jih nato skupaj z donacijami, zbranimi na prireditvi v Osnovni šoli Trzin, razdelili med nastopajoče.

V drugem delu prireditve so na oder stopile tiste, ki so vse skupaj zakuhale in ki že pet let skrbijo, da se maja v Trzinu poje – in to dobesedno, saj se zbori, ki pridejo na revijo, pod vodstvom lokalnih trzinskih vodnikov sprehodijo po kraju in na različnih točkah na prostem tudi zapojejo. A vrnimo se na oder: Ženski pevski zbor Trzinke je nastopil s skladbami Sonce pomladi Dušana Velkavrha, nato so se jim pridružili še gospodje in kot Mešani pevski zbor Ivan Hribar Trzin so zapeli Letalo vlak, seveda pod taktirko zborovodje Primoža Leskovca.

Zatem so z venčkom narodnih, Ti puob'č jak ne lumpej in s pesmijo Solinar zazveneli moški glasovi MPZ Pavza iz Selnice ob Dravi, ki jim je sledil še en moški zbor, in sicer Komorni moški zbor Davorina Jenka Cerklje na Gorenjskem. Pod vodstvom zborovodkinje Neže Križnar so zapeli Oj dekle, kaj tak žalostno, Zaroka in priredbo rožanske ljudske Jes be rad cegajnar bil. Za njimi so na oder stopili člani Mešanega

Mešani pevski zbor Ivan Hribar in spredaj Trzinke, glavne pobudnice pevskega dogodka, ki je v petih letih postal trzinska stalnica.

pevskega zbora Vrtojba z zborovodjo Luko Vetrihom in nas s pesmimi Naša Soča, Dekle je pralo srajčki dve in Mamca, pošljite me po vodo popeljal ob reko in k vodnjaku.

Tretji del prireditve pa se je začel v Afriki, saj so trzinske Čivke, tokrat z okrepitevijo vokalnega mentorja Mateja Vrtiča in nepogrešljivega Igorja Razpotnika ml., ki mu je zelo pristajal novi afriški videz, zapele tradicionalno zulujsko pesem Aya Ngena, nas zazibalo z Malaiko in na koncu navdušilo še z disneyjevsko skladbo iz risanke Levji kralji The Lion Sleeps Tonight. Ne moremo mimo barvite podobe ljubkih pevk, kar pa pri Čivkah, roko na srce, zdaj že skoraj pričakujemo.

Nadsvre ljubko so dogodek oplemenitili otroci glasbene skupine OŠ Trzin pod vodstvom mentorice in učiteljice glasbene umetnosti Barbare Karba. Kar z avtorsko pesmijo Pomlad je tu so nastopile učenke prvega razreda Sara Nastran, Monika Žabkar in Eva Skubic, na kitari jih je spremljala Petra Mauko. Znano pesmico Jaz sem radovedna Katra je zapel razredni pevski zbor učencev iz prvega razreda, spremljali pa so jih z Orffovimi glasbili učenci glasbene skupine Slavček Muzikalček.

Za veliki zaključek so poskrbeli člani Tamburaške skupine sv. Mihaela Grosuplje, ki so napolnili oder z glasbili in začeli z Golovrško polko, nato pa k spremljavi povabili še člane vseh pevskih zborov, ki so se zbrali na odru za tamburaši. Med pesmimi Na vas, Po lepi Sloveniji, Roža na vrtu zelenem cvete in Slovenija, od kod lepote tvoje se je dogodek počasi prevešal h koncu.

Izjemno prijetno razpoloženje in odlični nastopi gostujočih in domačih pevcev so poskrbeli za še en zelo prijetno preživet nedeljski popoldan. S tem se je po besedah Štefke Prelc v petih letih na trzin-

Čivke tokrat v barviti afriški podobi

skem odru zvrstilo 29 pevskih zborov iz prav toliko občin, nastopilo je okoli 725 pevcev, revijo je v teh letih obiskalo okoli 600 gledalcev, in kot pravi Prelčeva, »lahko z gotovostjo trdimo, da je tudi s pomočjo revije Trzinka poje naš kraj dobiva večjo prepoznavnost«. Ob tem se je zahvalila za vso pomoč tudi Občini Trzin, županu Petru Ložarju, Aleksandru Iliču za pravno pomoč in predvsem Matjažu Erčulju za vso podporo. »Še naprej se bomo trudili, da zaupanje trzinskega občinstva obdržimo in ga še nadgradimo,« za konec še dodaja Štefka Prelc.

Besedilo in foto: Tanja Bricelj

Prisrčen nastop prvošolčkov Osnovne šole Trzin je navdušil občinstvo.

KUD Franc Kotar Trzin spet ustvarja na polno

»Hej!« premiera skupine Show

V Kulturno umetniškem društvu Franc Kotar Trzin je dogajanje v spomladanskem času tako pestro kot že dolgo ne. Vokalna ženska skupina Čivke pod taktirko Mateja Vrtiča navdušuje občinstvo na različnih dogodkih, gledališka gibalna skupina Hlodi pripravlja novo mojstrovino z režiserjem, plesalcem in koreografom Sebastijanom Staričem, letos novoustanovljena skupina mladincev se kali pod mentorstvom dobitnice Borštnikovega prstana, igralka Olge Kacjan, otroška gledališka skupina Show pod mentorstvom Saše Hudnik pa je 15. maja na domačem odru izvedla premierno uprizoritev avtorske predstave Hej! Glasbo zanjo je prispeval Igor Razpotnik mlajši.

Predstavo so mladi igralci gradili in sestavljali skozi šolsko leto, zaradi epidemije pa so bile vaje večkrat maloštevilno obiskane, zato je proces trajal dlje, kot so upali. Rdeča nit predstave, ki je tudi vsebinska iztočnica, na katero so naslanjali prizore, je bila beseda Hej! Kako jo izgovorimo, kaj nam sporoča? Režiser Miha Golob, selektor Srečanja otroških gledaliških skupin v organizaciji JSKD, je v oceni med drugim zapisal: »Igralci so v več segmentih gledališke predstave predstavili tudi soustvarjali. Tudi zato se na odru dobro znajdejo in gledališke

akcije opravljajo natančno in disciplinirano. Paleta prizorov je odlično zamišljena in dobro dramaturško razdelana. Skupina ima veliko potenciala, ki ga bo v prihodnje gotovo ambiciozno razvijala in nadgrajevala še naprej.«

In o čem govori zgodba? V mestu se dogaja. Veliko se dogaja. Plesno tekmovanje. Visoka moda drugače. Energična babica. In vsevedni komentatorji. Fotografinja, ki vse dokumentira. Nogometna tekma s svojimi pravili. Izkaže se, da nekatere stvari niso vedno take, kot so morda videti.

V času, ko je bila predstava še v bolj delovni različici, so se z njo predstavili tudi na Otroškem festivalu gledaliških sanj v Pionirskem domu, na Florijanovem sejmu pa so showovci prikazali nekaj odlomkov, ki so jih v ta namen tudi nadgradili s prvimi improvizacije.

Saša Hudnik

Foto: Peter Hudnik (@hoodfoto)

Trzinska kamišibajska sreča tudi v Kranju in Ljubljani

Spomladi je pet trzinskih upokožen trzinskim gledalcem predstavilo svoje kamišibaje, v maju pa so se napolnile tudi v Kranju in Ljubljani. Uporabnikom VDC Kranj so namreč v njihovih prostorih s kamišibaji predstavile svoje poglede in razmišljanja na temo sreče. Njihov nastop je na gledalce naredil zelo velik vtis, saj se ga še zdaj zelo radi spominjajo in sprašujejo, kdaj bodo spet prišle.

Taiste kamišibaje pa so predstavile tudi skupini mladih žalujočih žensk v Ljubljani, ki se srečujejo v skupini v okviru društva Hospic. Nastop je potekal v prostorih zasebnega vrtca Volkec. Po končanih kamišibajskih predstavah so dekleta postavila mnogo vprašanj ustvarjalcam kamišibaja in izrazile, da so jim bili nastopi zelo pri srcu, razmišljajo pa tudi o tem, da bi se tudi same lotile izdelave svojih kamišibajev. Poleg tega, da je prijetna intimna oblika papirnatega gledališča, pa je kamišibaj lahko tudi izjemno izrazno terapevtsko sredstvo in že sam proces izdelave kamišibaja lahko resnično blagodejno učinkuje na osebo, ki ga ustvarja.

Projekt Kulturno srce Trzina, v okviru katerega se izvajajo dejavnosti, se izvaja v okviru LAS Za mesto in vas. Naložbo sofinancirata Republika Slovenija in Evropska unija iz evropskega sklada za regionalni razvoj.

SH

Foto: Arhiv VDC Kranj

22. srečanje borcev za vrednote NOB

Po dveletnem premoru so se ob prazniku občine Trzin v soboto 21. maja srečali občani Trzina in borci za vrednote narodnoosvobodilnega boja. Prijeten kulturni program, ki ga je kot vselej do zdaj povezoval Boris Kopitar, je potekal v dvorani Kulturnega doma Trzin, druženje po proslavi pa so obiskovalci nadaljevali zunaj, pod šotorom.

Tudi Godba mengeških veteranov in Mešani pevski zbor Svoboda Mengeš, ki sta prireditev začela s slovensko himno, sta že stalnica trzinske borčevske proslave. Po uvodnem nagovoru podpredsednice ZB za vrednote NOB Trzin Maje Prah ter pozdravu župana Petra Ložarja in pesmih MePZ Svoboda je spregovorila slavnostna govornica Ljubica Jelušič, podpredsednica Zveze ZB NOB Slovenije. V daljšem zelo pronicljivem govoru je poudarila pomen partizanskega tiska in kulture. Kritično se je dotaknila aktualnih dogajanj in opozorila, da se posamezni zgodovinski dogodki ne bi smeli izvzemati iz okvira in

širše slike zgodovine. V nadaljevanju kulturnega programa so poleg že omenjenih mengeške veteranske godbe in pevcev zbora Svoboda nastopili še recitatorki Osnovne šole Trzin Ajda Bolčina in Tjaša Gradišar in harmonikar Blaž Klopčič, zapel pa je tudi Boris Kopitar. Posebno lep prizor je bil prihod praporščakov, za katere je slavnostna govornica Jelušičeva dejala, da vsak izmed njih nosi spomin na vse tiste borce, ki jih danes ni več z nami.

Besedilo in foto: Tanja Bricelj

Srečanje starejših in bolnih

Župnija in člani Župnijske karitas Trzin smo v nedeljo, 22. maja, pripravili mašo in srečanje za starejše, predvsem za tiste, ki ne morejo vsako nedeljo v cerkev.

Na veselje vseh je bila lepa sončna nedelja. Za stanovalce doma in tiste, ki niso imeli prevoza na srečanje, so na vozičku ali z rolatorjem, smo poskrbeli člani in prostovoljci.

Maše in majniških pesmi so bili vsi starejši zelo veseli, saj se je utrnil marsikateri spomin iz mladosti. Zakrament maziljenja, ki ga je med mašo slovesno opravil župnik dr. Boštjan Guček, jim je prinesel tolažbo in dal novo upanje.

Po maši smo se zbrali v župnišču ter ob kavici in prigrizku poklepeta-li, si izmenjali vesele in manj vesele novice, prijetno razpoloženje pa je popestril Blaž Klopčič s svojo harmoniko. Hvala, Blaž! Hvala vsem, ki ste omogočili našim starejšim doživeti malo drugačen dan. Veselje in hvaležnost v očeh starejših sta izražala željo po srečanjih.

Anica Batis za Župnijsko karitas Trzin
Foto: Jožica Trstenjak

Volilni občni zbor OZVVS Domžale

24. maja so se veterani OZVVS Domžale zbrali v Letnem gledališču Dob na volilnem letnem zboru. Najprej so izvedli krajši kulturni program in nato ob poročilih predsednika in sekretarja preleteli dejavnosti, ki so jih opravili lani. Ni jih bilo malo, čeprav zdravstveno stanje ni bilo najugodnejše.

Med drugim so opravili tudi dva spominska pohoda po poteh vojne za Slovenijo. Prvega so združili s prenovitvijo znamenj tajnih skladišč, kjer so v letih 1990-1991 posamezniki hranili orožje in strelivo, ki je bilo uporabljeno v osamosvojitveni vojni. Drugi pa je potekal od pomnika v Domžalah preko Trzina, kjer smo si ogledali nov spomenik osamosvojitveni vojni, ki je bil postavljen ob 30. obletnici.

Izvoljeno je bilo tudi novo, nekoliko spremenjeno predsedstvo v sestavi: predsednik Janez Gregorič s ponovitvijo četrtega mandata, podpredsednik Marjan Galien in sekretar Vasja Novak ter člani Jože Kosmač, Anton Žnidaršič, Bine Kladnik, Marko Trampuž, Lado Skok, Marjan Kveder, Marjan Ocepek in Dušan Grošelj. Predsednik nadzornega odbora je ostal Janez Kušar, ki je zelo učinkovito vodil zbor, člana pa Franc Habe in Anton Cerar. Častno razsodišče bo še naprej vodil Emil Gorjan, ki se sicer z vodenjem do zdaj ni preveč namučil, saj že vrsto let niso obravnavali nobenega primera, člana pa sta postala Janez Lomovšek in Boris Razpotnik.

V programu dela so se osredotočili na bližnje naloge, predvsem pa na primerno zaznamovanje junijskih dogodkov.

Na koncu so zbor pozdravili Peter Ložar, župan občine Trzin, veterani iz Ljubljane in Moravč ter zvezni praporščak Dominik Grmek. Vsak veteran je dobil knjigo Klic domovine, ki jo je združenje izdalo lani. Zahvala gre tudi KUD Jožef Virk Dob, ki je že drugič ponudilo prostor v zavetju Močilnika.

Janez Gregorič

Posvoji rastišče ITV

Skrbništvo rastišč invazivnih tujerodnih rastlinskih vrst

Letos mineva prvo desetletje, odkar je Občina Trzin v sodelovanju z Zavodom RS za varstvo narave (ZRSVN) pripravila prvi načrt odstranjevanja invazivnih tujerodnih vrst rastlin na varstveno občutljivih območjih v Trzinu ter organizirala prve prostovoljne občinske akcije odstranjevanja invazivnih tujerodnih vrst (ITV), zaradi katerih je ogrožena biotska raznovrstnost našega okolja. Od leta 2019 do 2021 so akcije odstranjevanja potekale tudi v okviru naravovarstvenih projektov »Zgodbe naših mokrišč« v okolici Frnihtovega bajerja s Planinskim društvom Onger ter v kohezijemskem projektu »Mala barja – Marja« na mokriščih v Mlakah s Slovenskim Geocaching klubom.

Zaradi podnebnih sprememb, naravnih ujm in novih posegov v prostor se tudi v Trzinu pojavljajo nova rastišča invazivnih tujerodnih vrst in nove vrste, predvsem navadna barvilnica na gozdnih območjih z naravovarstvenim statusom. Problematična je tudi širitev japonskega dresnika, zlate rozge in žlezave nedotike. Iz tega razloga je bil konec leta 2020 pripravljen posodobljen akcijski načrt odstranjevanja invazivnih tujerodnih vrst, v katerem so določeni ukrepi in navodila za odstranjevanje na naravovarstveno pomembnih območjih. Lokacije območij bodo letos grafično osvežili v prostorskem informacijskem sistemu občine.

Ker so za preprečevanje širitve območij ključni pravočasno in sprotno odstranjevanje ter redno spremljanje območij, smo lani začeli akcijo »Posvoji rastišče ITV«. Letos si bodo rastišča invazivnih tujerodnih vrst razdelila nekatera lokalna društva. Odstranjevala bodo dvakrat letno. Termini akcij bodo objavljeni na spletni strani občine in društvenih spletnih straneh.

Japonski dresnik (Foto: Maja Brozovič)

Plod navadne barvilnice (Foto: Maja Brozovič)

Zlata rozga (Foto: Andreja Slameršek)

Pregledna karta rastišč s povezavo do spletne strani (<https://www.trzin.si/sl/content/obcina/akcijski-nacr-ity.html>), kjer so na voljo zloženke invazivnih tujerodnih vrst z metodami odstranjevanja, ter druge ažurne informacije.

Cvet navadne barvilnice (Foto: Marija Stare)

Vabljeni novi prostovoljci. Lahko se pridružite društvenim akcijam ali pa se javite kot posamezniki. Za več informacij in za izbiro rastišča pokličite Majo Brozovič (041 529 421) ali Ano Movrin (051 684 068). Tudi tisti, ki se ne boste odločili za posvojitve rastišča, ste lepo vabljeni, da se na spletni strani podučite o invazivnih tujerodnih rastlinskih vrstah in po svojih močeh skrbite za svoje domače okolje. Vabljeni, da svoje dosežke objavite na Instagramu s ključnikom #posvojilITV.

Žlezava nedotika (Foto: Andreja Slameršek)

Deluj lokalno – razmišljaj globalno!

Veselim se vašega odziva, sodelovanja in druženja v naravi!

**Maja Brozovič, lokalna naravovarstvenica
in Ana Movrin, Občina Trzin**

Pristna doživetja za otroke na Učni poti Mlake

Uradno odprtje Učne poti Mlake, ki je bilo sprva predvideno na dan Zemlje, 22. aprila, je bilo zaradi slabega vremena prestavljeno na 13. maj.

Učna pot Mlake, ki je nastala v okviru projekta Marja – Mala barja, je bila predstavljena otrokom Vrta Trzin iz skupine Lisičke. Župan Peter Ložar je pozdravil mlade radovedneže, ki so prišli na odprtje s svojimi vzgojiteljicami, na učno pot pa so se vsi zbrani podali v spremstvu Maje Brozovič, strokovne sodelavke občine, in Ane Movrin z občine ter Andreje Škvarč z Zavoda RS za varstvo narave, vse tri so bile od samega začetka vpete v izvedbo evropskega projekta Marja – Mala barja na območju trzinske občine. Na odprtju je bil prisoten tudi Matic Kozina, predstavnik Zavoda RS za varstvo narave, ki je vodilni partner projekta. Otroci so na svoji raziskovalni poti skozi gozd srečali in slišali številne živali, preprosto in igrivo pa jim je bil predstavljen pomen ohranjanja rastlinskih in živalskih vrst v mokriščih.

Otroke je pritegnila že prva infotočka na mostičku nasproti gostilne Trzinka, kjer jih je Maja Brozovič povabila k iskanju markacij, na katerih je upodobljen veliki studenčar, redek in zato zavarovan kačji pastir. Po poti markacij so se otroci po uhojeni gozdni poti sprehodili do štirih interpretacijskih točk, kjer so si jih ogledali, nato pa prisluhnili še posnetkom oglašanja žabe in detla. Na lesenem razgledišču z dvema obvestilnima tablama so se posedli in v tišini prisluhnili zvokom narave, nato pa jim je Maja Brozovič razložila, kako pomembna so mokrišča in njeni prebivalci.

Novice Prostovoljnega gasilskega društva Trzin

21. maja sta se ekipa pionirjev in ekipa mladincev udeležili regijskega tekmovanja v gasilski orientaciji. Tekmovanje je potekalo v Komendi. Mladinci so dosegli odlično šesto mesto med 22 ekipami in le za malenkost zgrešili uvrstitev na državno tekmovanje. Pionirji so se

Naložbo sofinancirata Evropska unija iz evropskega sklada za regionalni razvoj in Republika Slovenija.

Andreja Škvarč je otrokom pokazala rastišča šotnega maha in razložila, da mah popije deževnico, ter otroke podučila, da se ga v gozdu ne nabira. V trzinskih mokriščih so namreč rastišča redkih zavarovanih in ogroženih rastlinskih in živalskih vrst, zato moramo poskrbeti, da se jih ohranja. Matic Kozina je tik pred vrnitvijo otrokom pokazal še klopa, pred katerimi se je treba v trzinskem gozdu primerno zaščititi. Maja Brozovič je ob vrnitvi otrokom pokazala še, kako cveti salomonov pečatnik, ki rase ob gozdni poti.

Otroci, ki so se udeležili odprtja, so na koncu učne poti prejeli še spominska darila. Ker pa je za konec povsem nepričakovano po potoku priplavala še raca mlakarica z mladimi račkami, so otroci za slovo zapeli pesem o racmanu in se zahvalili za prijetno doživetje v gozdu.

Besedilo in foto: MPP

Fotografski album Moja Natura 2000

Ena od fotografij z uradnega odprtja Učne poti Mlake je svoje mesto našla v foto albumu Moja Natura 2000 – video vseh zbranih fotografij si lahko ogledate na Youtubovem kanalu na povezavi <https://youtu.be/WZFImdw4k2Y>.

uvrstili na 16. mesto med 25 ekipami. Čestitamo vsem tekmovalcem in mentorjem.

Šolsko leto se bliža koncu in tudi gasilska mladina je imela 6. junija zaključek. Malo smo se pošpricali in poigrali, na koncu pa smo si privoščili še pico. Gasilske vaje za mladino se bodo nadaljevale septembra.

Na gasilski zvezi Domžale sta 27. maja dva člana našega društva uspešno končala tečaj za operativnega gasilca.

5. junija je bilo za člane organizirano kolesarjenje od Trzina do Ukanca pri Bohinjskem jezeru. Kolesarsko turo je prekolesarilo šest članov. Čestitamo za uspešno prevožene kilometre!

12. maja so se naši člani udeležili pogreba člana PGD Domžale in 27. maja pogreba člana PGD Študa. Žalujočim izrekam iskreno sožalje.

O intervencijah tokrat ne bomo pisali in srčno si želimo, da bo tako tudi v prihodnje. Vsem občanom želim lepo in mirno poletje, pazite nase in na svoje bližnje.

Z gasilskim pozdravom Na pomoč!

Dušan Kosirnik

Foto: Arhiv Facebook PGD Trzin

Letos je bila šola ves čas odprta

Letošnje šolsko leto je bilo za učence veliko bolj prijazno kakor prejšnje, saj je šola kljub nepredvidljivemu širjenju okužb z novim koronavirusom delovala ves čas. »Razredi so bili v primeru okuženega učenca sicer doma in so se v času karantene šolali na daljavo, a ne več kot dva tedna. Za druge oddelke pa je pouk potekal nemoteno v šoli,« je povedala ravnateljica in zadovoljno dodala: »Letos smo izvedli vse načrtovane dneve dejavnosti, šole v naravi in taborne, kar nam zadnji dve leti ni uspelo.« Pridružili so se tudi dvema novima projekta, »Kuhna pa to« in »SLOfit«. V okviru prvega učenci na delavnih kuhajo preproste slovenske jedi in ob tem odkrivajo nove sestavine, spoznavajo pomen zdravega prehranjevanja, se učijo sodelovanja in spoštljive komunikacije ..., pri drugem pa sodelujejo s Fakulteto za šport, ki bo več let spremljala telesni in gibalni razvoj izbranih petošolcev in s tem omogočila preučevanje vzročnih povezav med telesno zmogljivostjo pri otrocih in mladostnikih ter prihodnjimi zdravstvenimi izidi.

»Prednostna naloga letos je bila spodbujanje branja pri vseh trzinskih osnovnošolcih. Izvedli smo ga z Medgeneracijskim bralnim tek-

9. junija so v telovadnici šole s kulturno prireditvijo »Slovenija, radi te imamo« počastili dan državnosti.

movanjem, v katerem sodelujejo tudi starši in učitelji,« je še poudarila ravnateljica in dodala, da si bosta najbolj uspešni učenec bralec in razred prislužila lepo nagrado. Poleg tega predstavljamo tudi donacijo, s katero je šola dobila 30 posebnih lego setov na temo robotike, ki so primerni za učence od četrtega do šestega razreda. Od tega je 15 setov tako imenovanih »LEGO® Education SPIKE«, ki vsebujejo barvit izbor znanih lego kock s posebnimi dodatki, in 15 setov »LEGO Education BricQ Motion Essential« s tablicami, ki poleg posebnih elementov vsebujejo tudi programsko opremo. Z njihov pomočjo lahko otroci pri načrtovanju, izdelavi in programiranju gibanja raznovrstnih izdelkov spoznavajo fizikalne zakonitosti. Za konec pa omenimo še to, da je s Katjo Kadivec in Manco Furlan v šolski svetovalni službi zavel svež in pomlajen veter, ki smo ga zagotovo že potrebovali.

Tanja Jankovič

Foto: Tanja Jankovič, Tjaša Jankovič, MPP in arhiv šole

Župan Peter Ložar je 8. junija v Dvorani Marjance Ručigaj sprejel 18 najuspešnejših učencev od petega do devetega razreda in jim podaril knjige.

Učenci (večina iz 8.b), starši in učitelji so se po dveletni prekinitvi 12. maja srečali na tradicionalnem športnem druženju Žogo ti podam. V telovadnici so v skoraj dvournem igranju odbojke zmago slavili starši, a se učenci (nekaj jih trenira odbojko) in učitelji niso zlahka predali.

Učitelji podaljšanege bivanja so po dveh dolgih letih znova organizirali »Podaljšanjado«, na kateri je učence podaljšanege bivanja obiskal alpski smučar Žan Kranjec.

Poletno kotalkanje v Kotalkarskem klubu Zvezda

V Kotalkarskem klubu Zvezda se zavedamo, da je kotalkanje več kot le šport – je umetnost, način življenja, gibanje, ki pripomore k zdravemu telesnemu razvoju. Gibanje na koleščkih je primerno za vse generacije. V rekreativne in tekmovalne programe Kotalkarskega kluba Zvezda vpisujemo od tretjega leta starosti dalje na številnih lokacijah v Ljubljani in Trzinu. Naša vizija je kotalkanje približati mladim in mladim po srcu. Pri doseganju ciljev nas vodijo strokovnost, ustvarjalnost, inovativnost in želja po zdravem življenjskem slogu.

Vse, ki se nam želite pridružiti in se naučiti ali izboljšati svoje kotalkarske veščine, vas vabimo, da letos poleti (julij 2022, avgust 2022) zokotalkate z nami v okviru programa Poletno kotalkanje, kjer bomo razvijali številne gibalne sposobnosti, pri tem pa se družili in zabavali. Urnik Poletnega kotalkanja bo objavljen na spletni strani www.kk-zvezda.si. Prav tako bomo organizirali Šolo kotalkanja v dveh poletnih terminih, od 4. do 7. julija 2022 ter od 18. in 19. avgusta 2022. Prijavite se lahko na e-naslov info@kk-zvezda.si ali nas pokličete na tel.: 064-111-960.

Kotalkarski klub Zvezda

Medvedki in Veverice so spoznavali Kočevsko

V začetku maja je 33 štiri- in petletnih otrok iz skupin Veverice in Medvedki obiskalo Center šolskih in obšolskih dejavnosti Jurček v Kočevju.

Vreme nam je šlo ob prihodu na roke: raziskali smo okolico, se sprehodili skozi zanimivo Kočevje, se naigrali na kar treh igriščih, poblíže spoznali reko Rinžo ter se po njej vozili s kanuji, se predvsem veliko šalili in smejali, imeli zabavo v pižamah, pogledali nekaj risank ter se stuširali in umili zobke. Dan je bil dolg in zanimiv (za nami je bilo 10 km teka, adrenalina, novosti, izzivov, veslanja, rajalnih iger in še česa), trzinska mladež pa je po higienskem ritualu ob 21.25 skoraj v hipu utonila v krepčilen sen. Dežurna zasedba je nenehno bedela, kakšnih resnejših izzivov za na vse pripravljeno ekipo pa ni bilo – noč je zelo mirno minila. Ena izmed sob je bila sicer pokonci že ob šestih, druge pa je bilo treba postopoma prebuditi ob 8.50 (zajtrk naj bi bil ob osmih). Pa nič ne de, saj je bilo vreme deževno in je bilo treba prilagoditi dejavnosti: Medvedki so v pelerinah krenili do 20 minut oddaljene jame z netopirji, Veverice pa so v pokritem večnamenskem prostoru streljale z lokom, si ogledale zanimive kratke didaktične filme o živalstvu na Kočevskem, zlasti trojici velikih zvereh, ob pestrem izboru številnih lovskih trofej v učilnici ČŠOD Jurček pa so se tudi praktično seznanile z živalskim svetom tukajšnjih gozdov. Za nameček smo urili tudi ročne spretnosti ter izdelali delujoče unikatne vetrnice, praktičen spominek ob odhodu domov v petek.

Otroci so bili ves čas v odnosu drug z drugim ter so tako imeli v novem okolju zvrhan koš priložnosti za sklepanje in utrjevanje vezi,

učenje drug od drugega, skupinsko delovanje ter krepitev svojih znanj, veščin in sposobnosti. Del »prikritega kurikulum« je bil tako tudi opazovati in zlasti spodbujati samostojnost in samoiniciativnost (predvsem pri soočanju z vsebino kovčkov/potovalk, preoblačenju, sortiranju oblačil, pripravi na dejavnosti, prilagajanju sstanovalcem v sobi, iskanju rešitev ter ravnanju v določenih položajih, upoštevanju navodil). Pedagoški delavci smo imeli zanimivo priložnost spoznati otroke v malce drugačnem okolju in njihove odzive v nevsakdanjih položajih, hkrati pa so imeli tudi sami priložnosti za nove, za življenje več kot dobrodošle izkušnje, ki so neprecenljive ter jih je še premalo. Razpoložene je bilo ves čas zelo dobro, glasna živahna komunikacija in nenehna izmenjava mnenj ter nalezljivo hihitanje pa rdeča nit teh dveh dni.

Po videnem in doživetem sem s sodelavkami, ki smo spremljali vaše otroke, mnenja, da so se Veverice in Medvedki prav prijetno imeli ter da so spoznali in se naučili veliko novega in koristnega. Rad bi pohvalil vse osebje in animatorje ČŠOD Jurček, posebej pa se zahvaljujem sodelavkam Anji Čreslovnik, Saši Dolar, Luciji Šubert, Petri Lever in Manici Verbovšek Brečko, ki so z obilico dobre volje in ogromno skrbjo za dobro počutje trzinske mladine pripomogle k zelo prijetni kočevski izkušnji.

Gašper Ogorelec
Foto: Arhiv vrtca

Odprtje razstave Z igro do prvih turističnih korakov

V torek, 31. maja, smo v Osnovni šoli Trzin, Enoti vrtec Žabica, odprli razstavo otroških izdelkov v okviru projekta Z igro do prvih turističnih korakov, ki ga organizirata Turistična zveza Slovenije in Skupnost vrtcev Slovenije. Naš podprojekt je bil Trzinski izviri. Odprtje razstave so s petjem in plesom pospremili otroci in vzgojitelji sodelujočih skupin – Veverice, Ptički in Sovice.

Otroci so nekaj mesecev raziskovali različne vodne koticke v našem kraju (izvire, Pšato, bajer, mokrišče ...). Spoznavali so tudi pomen vode za življenje, ki ne sme več biti samoumevna dobrina, saj vode marsikje primanjkuje, zato bo v prihodnje treba še več pozornosti nameniti ohranjanju zaloga pitne vode.

Otroci so se na različne načine seznanjali z značilnostmi in posebnostmi domačega kraja ter svoje izkušnje in nova spoznanja poustvarili v zanimivi in poučni razstavi, ki bo do 15. junija na ogled na galeriji Enote Žabica.

Jana Grabnar, pomočnica ravnateljice za vrtec
Foto: Jana Grabnar in Monika Škerjanc

Žabčkov dan

V četrtek, 19. maja 2022, smo imeli v vrtcu Žabica prav posebno popoldne. Na velikem igrišču vrtca smo priredili Žabčkov dan. Ta dan smo imeli pripravljenih veliko dejavnosti in različnih zabavnih vsebin za vse otroke. Naročili smo lepo vreme, otroci pa so ob prijetni glasbeni kulisi priljubljenih otroških pesmi zelo uživali.

Največja privlačnost dneva sta bila cirkusanta iz Teatra Cizamo, ki sta predstavila nekaj svojih vragolij. Po igrišču sta hodila s hoduljami in obenem žonglirala z raznobarnimi žogicami. Predstavila sta animacijo z gigantskimi milnimi mehurčki. Tudi otroci in njihovi starši so lahko poskusili hoditi s hoduljami. Smeha in zabave ni manjkalo.

Med drugimi dejavnostmi so se otroci zabavali v likovni delavnici in sproščali svojo energijo ob gibalno-športnih dejavnostih: od premagovanja poligona po hribu in na ravnem do vseh mogočih ovir. Polepšali so se v lepotilnem kotičku. Iz salona so prišli urejeni z različnimi frizurami in zanimivimi obraznimi maskami. Kar bleščali so se!

Najbolj so se razveselili, ko so se lahko posladkali s šmornom in sladoledom, osvežili pa s svežo limonado.

Poglaviti cilj Žabčkovega dneva je bil obilica dobre volje in zabave. Seveda je bilo obojega v izobilju. Lušno je bilo. Veselimo se vnovičnega druženja s starši.

Saša Dolar

Foto: Arhiv vrtca Žabica

Zahvala

Iskreno se zahvaljujemo vsem družinam, ki ste se udeležile dobrodelne prireditve Žabčkov dan in z nakupom žetonov ter donacijami v Sklad vrtca prispevale kar 1149 evrov. Najlepša hvala tudi vsem staršem, ki ste bili donatorji daril in dobitkov za srečelov – zelo ste se izkazali! Zahvala pa gre tudi trem očetom, ki so pekli šmorn (Rok Štebe, Luka Ferlan, Andrej Bratko), gospe Rizvič v lepotilnem kotičku ter Mateji Vidrajz in Anamariji Šilar, ki sta pomagali pri zbiranju dobitkov v lokalnem okolju in izdelali srečke. Zahvaljujemo se tudi Teatru Cizamo, ki je poskrbel za zabavno razpoloženje vseh navzočih. Hvala tudi vsem zaposlenim in drugim, ki ste kakor koli pomagali pri organizaciji in izvedbi prireditve.

Jana Grabnar, pomočnica ravnateljice za vrtec

Otroška olimpijada

Malčki Vrtca Trzin so po dveh letih znova sodelovali na Otroški olimpijadi, ki jo je 25. maja popoldne izvedlo Športno društvo Trzin. Otvoritveni krog športnega dogodka je vodil župan Peter Ložar, pod vodstvom vzgojiteljic pa so mu sledili otroci vseh vrtčevskih skupin, oblečeni v modre olimpijske majčke. Po pričakovanjih so mali tekmovalci najbolj uživali v gasilski vaji (ciljanje tarče z vodnim curkom) in vlečenju vrvi. Po koncu vaj je župan skupaj s predsednikom Športnega društva Trzin Robijem Matijevićem vsem udeležencem razdelil sok in zaslužene lesene medalje, ki jih je doniralo podjetje Pevc d.o.o.

Tanja Jankovič

Foto: Arhiv Športnega društva Trzin

DPM Trzin podaril gledališko predstavo vrtčevskim malčkom

Prvi junijski petek so si malčki iz encot Žabica in Palčica z veseljem ogledali predstavo gledališča za otroke KU-KUC z naslovom Dino in čarobni Toni. Ta je male in malo večje »vrtičkarje« popeljala v svet znanih otroških pesmic. Z uporabo glasbil, odrskih žarometov, besednih iger in šaljivih rim ter komičnih zapletov z gosti iz občinstva je pošteno nasmejala tako otroke kakor vzgojitelje. Sporočilo in prijetno vodilo dogodivščin dinozavra Dina ter škratelja Tonija je bila misel, da velja slediti svojim željam, idejam in sanjam ter da je mogoče prav vse, če si le želimo dovolj močno in verjamemo vase. Sploh če sta tu še čarobni prah in malce sreče ... V Vrtcu Trzin se Društvu prijateljev mladine Trzin zahvaljujemo za prijetno gesto.

Gašper Ogorelec

Foto: Arhiv vrtca

Animacijska predstava z ekološko-čebelarso tematiko

Radovednica iz čebelnjaka

Slovenci smo čebelarški narod, čebelarjenje pa ima v Sloveniji status posebne kmetijske dejavnosti. Zavedanje o pomenu čebel je za nas ključnega pomena, a ne zgolj pri odraslih, tudi otroke je treba podučiti o vrednosti čebel v našem življenju. Zato je vodja Krajevne knjižnice Tineta Orla Trzin v goste vnovič povabila priljubljeno pravljíčarko Renato, ki s svojim Gledališčem Pravljíčarna vselej poskrbi za dobro voljo in dovršen zalogaj svežega znanja. Ker v maju praznujemo svetovni dan čebel (20. maja) – pobudo zanj je dala prav Slovenija, predvsem zaradi zgoraj navedenih razlogov – je pravljíčarka tokrat pripravila prav posebno predstavo, ki pa ni bila posebna zgolj zaradi vsebine, temveč tudi zaradi načina predavanja znanja.

Radovednica iz čebelnjaka je namreč sveža animacijska predstava, ki izvirno podaja ekološko tematiko s poudarkom na čebelarstvu. Ker smo, kot omenjeno, čebelarški narod, nam je vsem v veliko veselje prisluhniti tovrstni vsebini. Otroci so se nad prihodom čebelice Cvetke navdušili, s svojo podobo in igrivim pristopom je takoj osvojila dvorano, polno vedoželjnih obiskovalcev.

Vsi vemo, da je v čebelnjaku vedno veselo. Vse vrvi, marljive čebelice opravljajo svoje delo, oprashaujejo cvetlice in prinašajo med. Vsaka prebivalca čebelnjaka ima svojo nalogo, ki jo vestno opravlja, le čebelica Cvetka se kljub svoji razigrani naravi občasno kuja. Jezi jo namreč, da sama ne sme na pašo. Pa tako si želi, da bi lahko poletela ven in se pridružila starejšim sestram. »Ti si še premajhna,« ji prigovarjajo, »zato moraš ostati v panju in skrbeti za mlajše sestre. Ko boš dovolj velika, pa pojdeš z nami.« Cvetka, ki ji pravijo kar radovednica iz čebelnjaka, saj ne skriva svoje radoznalosti, ko je govor o zunanjem svetu, pa se s predlogom ne strinja. Tudi sama bi šla ven, se igrala in plesala po cvetovih, jih oprashaovala in nabirala med.

Pred občinstvo tako stopi s kopico vprašanj: zakaj je tako, zakaj ne smem tega, zakaj ne onega ... Seveda je bilo občinstvo pripravljeno sodelovati, predvsem najmlajši so ji z veseljem pomagali pri odgovarjanju na vprašanja pri zadregah, s katerimi se je ukvarjala, predvsem pa pri ohranjanju dobre volje, ki je včasih zaradi zaprtja v čebelnjaku skoraj splahnela. Nasmejani obrazi iz pisane množice so mladi čebeli pomagali, da se je vnovič razveselila življenja, v zameno pa je radovednemu občinstvu pomagala razumeti pomen in vlogo čebel v ciklu življenja.

Besedilo in foto: Barbara Kopač

Majsko ustvarjanje v knjižnici

Krajevna knjižnica Tineta Orla Trzin je poskrbela, da obiskovalci niso bili prikrajšani za barvito pomladansko dogajanje. V maju je pripravila posebno ustvarjalno delavnico, ki se ni omejevala zgolj na najmlajše ustvarjalce. Družinsko ustvarjanje je že takoj, ko so ga vpeljali v prostore knjižnice, poželo tolikšno navdušenje, da so odslej vse delavnice osnovane na skupnem ustvarjanju staršev in otrok, kar se odraža tudi v slikovitih končnih izdelkih.

Tokrat se je v pravljíčno sobo knjižnice vsulo najmanj 30 udeležencev. Ker je prostor manjši, so se znašli in ustvarjali »izmensko«, se razdelili in zasedli še drug prostor ter vnovič dokazali, da je želja po ustvarjanju večja od prostorskih zamejitev. Predvsem pa so na delavnici poskrbeli za razigrano razpoloženje in spodbudno okolje, v katerem so vsi udeleženci, mlajši in malce starejši, neizmerno uživali. Ustvarjalci so imeli na voljo modelčke iz mavca in vanje potopljene magnetke, ki so bili vnaprej pripravljene in že posušeni nared za nadaljnje ustvarjanje.

Tako otroci kot njihovi starši so navdušeno segli po vodenih barvicah, s katerimi so že pripravljene modelčke lepo okrasili, jih pobarvali, jim dodali svežino in predvsem lastni pridih.

Ko se je dodano okrasje za silo posušilo, so umetniki vse izdelke še zaščitno premazali. Magnetki, ki so bili takoj po delavnici že primerni za uporabo, danes krasijo številne hladilnike ali magnetne plošče.

Mislím, da bo delavnica vsem udeležencem še dolgo ostala v spominu zaradi množične udeležbe, medsebojnega spodbujanja pri ustvarjanju ter poslednjega tovrstnega povezovanja pred poletnimi počitnicami. Verjamem, da se bodo poleti vsi prisotni na dogodku napolnili z energijo ter se jesenskega ustvarjanja lotili s še večjim zanosom in navdušenjem. Dotlej pa naj jim izdelani magneti dobro služijo.

Besedilo in foto: Barbara Kopač

Namigi za poletno branje

Ko se bliža poletje in lahko že skoraj okušamo slan morski zrak, se običajno spravimo tudi k nabiranju gradiva, ki ga bomo vzeli s seboj na oddih. Da bi zadovoljila vse okuse, sem tokrat izbrala popolnoma različna dela (z nekaj povezovalnimi prvini), ki se jih lahko lotite tako na vroči plaži kakor na ohlajenem vršacu, primerna pa so tudi za počitnice na domačem balkonu, piknik v naravi ali šotorjenje ob žuborečem potoku. Izбира je vaša.

1. Walter Isaacson – Einstein: Čudak, genij in teorija relativnosti

Zbirko Veliki umi najbrž mnogi že poznate. Predvsem v zadnjih dveh letih pandemije je na knjižne police prinesla številna dela, ki se poglabljajo v dela in življenja največjih mislecev, izumiteljev, znanstvenikov in nasploh veleumov preteklosti, sedanjosti in konec koncev tudi prihodnosti. V tem delu lahko spoznate marsikaj, česar o danes nadvse cenjenem učenjaku morebiti še niste vedeli. Albert Einstein je dandanes velika ikona, a ne zgolj v znanstvenih vodah, marveč tudi na kulturnem in umetniškem področju. Prejemnik Nobelove nagrade, Copleyjeve medalje in Franklinovega odličja se je večini zasidral v um s slovito relativnostjo teorijo, četudi daleč od tega, da bil to njegov edini dosežek. Knjiga med drugim zavrača številne teze, ki so v javnosti prerasla že v dejstva – denimo da Einstein, ki danes slovi kot eden najboljših matematikov in fizikov v zgodovini, predmeta matematike ni izdelal. To ne drži, matematika znanstveniku ni povzročala preglavic, se je pa učiteljem zameril s svojim močnim značajem in nepripravljenostjo podrežati se kakršni koli avtoriteti.

2. Mia Kankimäki – Ženske, na katere mislim ponoči: Po sledih junakinj iz zgodovine ...

V izbranih delih tokratnega knjižnega kotička pogosto izstopa število deset. Naključje? Kdo ve. Tudi v knjigi finske avtorice se to število pogosto pojavlja. Pisateljica niza zgodbe desetih uspešnih žensk, o katerih zgodovina (pre)malo ali sploh ne piše. Da bi razrešila uganko, čemu je zgodovina zgodbe teh dam zabrisala, se je Mia Kankimäki odpravila na potovanje. Tako v delu zasledimo številne popotniške vtise, pomešane z zgodovinskimi dejstvi, ki pričajo o tem, da je bila omenjena deseterica posebna, predvsem za obdobje, v katerem je ustvarjala/živela. In zapisanega nam avtorica najbrž ne bi predala, ko ne bi tudi sama izkusila delčka tega, kar ponujajo zgodbe desetih dam. Kot je v letu 1917 zapisala Karen Blixen v pismu iz Afrike: »Misliš, da veš, kaj ti lahko potovanje ponudi, ampak v resnici ravno tega ne veš.« Morda lahko to delo odgovori na to vprašanje ...

3. Ruth Sheppard – Freud: Znanstvenik in rojstvo psihoanalize

Še eno delo iz zbirke Veliki umi. Teh je dandanes res veliko, a kaj, ko je tudi zgodb, ki jih je vredno podeliti, toliko! Predvsem, ko je govor o takšnem briljantnem umu, kot ga je premogel veliki Sigmund Freud. Avstrijski psiholog in nevrolog je z utemeljitvijo psihoanalitične šole poskrbel za znaten preskok v paradigmi znanstvenih dognanj v duševnosti, vlogi nezavednega in razvojnih fazah človeške osebnosti. Področja, o katerih je pisal, so še danes večini nepoznana, ob koncu 19. oziroma na začetku 20. stoletja pa je bilo vse to sploh znanstve-

na fantastika. S svojimi raziskavami je nemalokrat razburkal javnost, predvsem ko je objavil znanstveni prispevek o pozitivnih učinkih koka-ina pri zdravljenju depresije in impotence. Pa vendar človek ne more doseči velikega preboja, ne da bi izstopal, kar Freud nedvomno je, tako po razmišljanju kakor po delovanju. Na njegov miselni tok je močno vplival Friedrich Nietzsche, nemški filozof, klasični filolog in kulturni kritik, kar se odraža tudi v Freudovem načinu pisanja. Da bi njegovim mislim vsaj približno sledili, da bi lažje razumeli njegove vzgibe, pa priporočam pregled predstavljenega dela.

4. Ivan Sivec – Brezdomec: Bajke in povesti o Janezu Trdini

Gospod Sivec me je vnovič razveselil s čudovito knjigo, ki sem jo morala vključiti na tokratni bralni seznam. Zakaj? Ker je tudi avtorjevo življenje posvečeno neutrudnemu pisanju in zbiranju novega gradiva, kar je veljalo tudi za Janeza Trdino, ki ima v tokratnem delu osrednjo vlogo. To delo pripoveduje zgodbo slovenskega pisatelja in zgodovinarja, ki se je svojega pisanja pogosto lotil na nenavaden in večini tuj način, a vendar so njegovi zapisi vselej iskreni in pošteni, prepolni številnih modrosti. V delu smo pričča tudi njegovim srečanjem s Francom Prešernom, Ivanom Hribarjem, Julijo Primic in mnogimi drugimi ključnimi zgodovinskimi osebnostmi. Trdina namreč ni zgolj zapisoval, temveč je tudi oziroma predvsem raziskoval, poslušal ljudi, načrtoval. Skozi deset življenjskih postojank, ki jih Ivan Sivec predstavi v svoji novi knjigi, tako pobliže spoznamo življenjsko zgodbo mengeškega pisca, ki med Slovenci slovi predvsem po svojih Bajkah in povestih o Gorjancih, Sivec pa ga predstavi tudi kot posebneža, samotarja, brezdomca in političnega kaznjenca. Delo nas s svojo brutalno iskrenostjo presune, hkrati pa s svojimi tankočutnimi zapisi močno gane.

Besedilo in foto: Barbara Kopač

SISU
ZOBOZDRAVSTVO

DOŽIVI DRUGAČNO IZKUŠNJO!
**ZOBOZDRAVSTVENA AMBULANTA
V TRZINU**

NUDIMO VAM CELOSTNO ZOBOZDRAVSTVENO OSKRBO.

030 776 936
SISUZOBOZDRAVSTVO@GMAIL.COM
HRASTOVEC 18, TRZIN

placem oglas

Literarni dogodki v maju

Tudi maj je bil literarno obarvan. Bilo je več dogodkov, kot sem se jih lahko udeležila, mi je pa vseeno uspelo prisostvovati trem, ki so še popestrili pomladni maj.

Zaključek športne bralne značke

Kot prvi od navedenih je potekal zaključek Športne bralne značke, bralnega projekta, ki ga je Knjižnica Domžale letos pripravila drugič, za njegovo nemoteno delovanje pa je spet poskrbela Kristina Galun. V letošnji sezoni je izziv končalo 28 športnih navdušencev, ki so bralno značko opravljali v enotah v Trzinu, Mengšu, Ihanu, Šentvidu in matični domžalski knjižnici. Vsi so bili v maju vabljeni na prijetno zaključno prireditev, kjer je sproščen večer obarvala posebna gostja, olimpijka in poklicna športnica Tadeja Brankovič. Štirikratna olimpijka je predstavila svojo zgodbo, ki jo je zapisala tudi v monografiji Peta olimpijada. »Kar štirikrat sem sodelovala na olimpijskih igrah in dolgo me je mučilo, ker domov nisem prinesla zlatega odličja. A zdaj vem, zakaj je tako – življenje me je pripravljalo na to, da bom zlato dobila na svoji peti olimpijadi.« V nadaljevanju večera je govorila o težki življenjski preizkušnji, ki je zanj peti in ključni nastop na življenjskih olimpijskih igrah. S svojo zgodbo obiskovalcev ni le navdušila, temveč vsem navzočim potrdila, da šport ni le tekmovanje z drugimi, temveč predvsem tekma s samim seboj. Šport krepi in hrabri, predvsem pa uči vztrajnosti, da človek tudi ob najtežjih prepakah zlepa ne odneha. Po navdihujoči zgodbi, ki jo je športnica podelila z občinstvom, je povezovalka športnega večera Tadeja Rode Teran podelila priznanja, vsi, ki so projekt uspešno končali, pa so prejeli čudovito knjižno nagrado. Izžrebanih je bilo nekaj srečnežev, ki bodo z nagrado lahko poskrbeli za dejaven življenjski slog. Nagrade so priskrbeli Knjižnica Domžale, Kinvital, Planinska založba, Založba Sidarta in SWY brand.

Konec bralnega projekta Okusimo besedo

Le teden po uradnem koncu športne bralne značke pa smo bili bralni navdušenci deležni še ene poslastice. Vsi, ki smo uspešno končali bralni projekt Okusimo besedo, bralno značko za odrasle, ki v Knjižnici Domžale in vseh njenih enotah poteka že več kot deset uspešnih

sezon, smo bili vabljeni na še en prijeten dogodek. Letos je značko zaključilo 87 bralcev, sodelovali so tako v matični knjižnici kakor tudi v vseh njenih enotah. Ker smo prosti omejitve, je bila dvorana Knjižnice Domžale polna nasmejanih ljudi, ki so prišli na sproščeno kulturno druženje. Povezovala ga je Tadeja Rode Teran, ki tudi vodi projekt Okusimo besedo. Da pa bi poskrbela še za češnjico na smetani, je v goste povabila Jerneja Dirnbeka - Dimeka, kitarista in pevcu skupine M12, ki je nanizal veliko zabavnih in nadvse domiselnih verzov ter občinstvo navdušil s svojimi pevske (in standupovskimi) veččinami. Ob koncu so bila podeljena priznanja, vsi sodelujoči pa so prejeli krasne knjižne nagrade, ki sta jih priskrbeli Knjižnica Domžale in Založba Litera. Izžrebane so bile štiri posebne nagrade – tri filmske in ena gledališka oziroma glasbena, za kar je poskrbel Kulturni dom Franca Bernika Domžale. Prireditev se je nadaljevala v sproščenem okolju, v knjižnici pa so poskrbeli za okusen in zdrav prigrizek.

Predstavitve književnih del Toneta Peršaka

Da pa si ne bi mislili, da se vse vrtilo le okoli bralnih značk, smo imeli v maju priložnost prisostvovati tudi literarnemu večeru v Dvorani Marjance Ručigaj v Trzinu, na katerem je Tone Peršak, kulturni aktivist, nekdanji minister in trzinski župan, predstavil dve svoji literarni deli, Avtoštop in Praznovanje. Prvo delo (Avtoštop) končuje avtorjevo trilogijo, ki premore številne avtobiografske prvine. Idejno delo sledi svojima predhodnikoma, Usedlinam (2013) in Preobrazbi (2017), in se navezuje nanju, hkrati pa nadgradi izkušnjo, ki jo bralci spoznajo že v prvih dveh delih. Z avtorjem smo na srečanju tako potovali do Švedske, se srečali s slovitim filmskim in gledališkim režiserjem Bergmanom ter se poglabili v proces globalizacije, ki je tedaj začinjala povezovati svet. Tudi mi smo tako začutili odtonek svobode, ki odseva iz zapisov.

S Praznovanjem pa se avtor delno odmakne od razvojnega romana (bildungsromana), ki je pri nas prepogosto zanemarjen žanr, ter se posveti predvsem družbenim in gospodarskim dejavnikom, ki so botrovali spremembam v slovenski skupnosti po drugi svetovni vojni, in ustvari pristno literarno fresko tedanjega časa. Praznovanje sloni na zgodbi mladega junaka, ki ga je močno zaznamovalo mladostniško udejstvovanje v boju proti okupatorju med drugo svetovno vojno. Tu spregovorijo dečkov notranji čut, skrb za lasten narod, strah pred morebitnim izginotjem, predvsem pa je prikazano njegovo čutenje bolečine in izgube, s čimer so kršene fantove osnovne človekove pravice in svobodščine. Delček teh tegob smo lahko začutili tudi poslušalci, ko je gost večera z odra prebiral posamezne vrstice iz globoko ganljivega dela ...

Besedilo in foto: Barbara Kopač

Varno poletje v gorah

V torek, 31. maja, je Planinsko društvo Onger Trzin v novih prostorih trzinskega Doma zaščite in reševanja pripravilo slikovito in nadvse uporabno srečanje, na katerem smo spregovorili o varnosti v gorah v poletnih mesecih, ko se navdušenje za vzpone poveča.

Dogodek je bil odprte narave, primeren za začetnike in izkušene mačke. Varnost v gorah je področje, o katerem se velja podučiti, najsi na vršace plezamo enkrat letno ali vsak konec tedna. Dodatno znanje nikomur ne škoduje, kajne? Predvsem če ga znamo uporabiti v praksi.

V uvodnem delu srečanja nam je Emil Pevec, predsednik društva, predstavil nekaj podatkov o gorskih nesrečah. Teh je bilo lani več kot 600, gorski reševalci so posredovali v 629 primerih, v kar 283 primerih pa je na pomoč priletel tudi helikopter. Že samo do zdaj so gore letos terjale 14 življenj, v celem letu lani pa 22.

To je jasen dokaz, da gora ne gre jemati zlahka, ne lahkih poti, še manj pa zelo zahtevnih poti. Gorniški vzponi niso turistične narave, češ, malo se sprehodimo, posnamemo fotografijo ali dve in zganjamo norčije. Ne, planinske poti zahtevajo ustrezno opremo, zadostno znanje in resnost, predvsem v smislu odnosa do gora. Vzpona se moramo lotiti ustrezno usposobljeni, svoje poti pa izbirati na podlagi lastnih zmožnosti.

V slovenskih gorah so poti označene s Knafelčevo markacijo, zahtevnost pa nakazujejo posebne oznake – prazen trikotnik predstavlja zahtevno, prazen trikotnik s klicajem pa zelo zahtevno pot. Če teh dveh oznak ni, govorimo o lahki planinski poti. Oznake je določilo Združenje planinskih organizacij alpskega loka (CAA). Seveda pa moramo razumeti, da lahkih planinskih poti ne gre enačiti z lahkimi pohodniškimi (turističnimi) potmi v dolini (v nižinah).

Tehnična zahtevnost je označena tudi na vseh planinskih zemljevidih, kjer polna rdeča črta predstavlja lahko planinsko pot, črtkana črta zahtevno, pikčasta linija pa zelo zahtevno pot. Če ne sledimo poti, primerni naši lastni usposobljenosti, lahko pride do nesreče, do nje lahko pride tudi, ko se zelo zahtevna pot zamenja za ferato. Ta namreč ni del planinske infrastrukture, temveč običajno služi bolj kot dopolnitev turistične ponudbe, zato je pogosto speljana v bližini naselij. Kljub običajno lažjim prehodom pa moramo biti pozorni, saj so ferate najpogosteje speljane tudi prek zahtevnejših predelov, kjer previdnost ni odveč. Pri feratah je cilj sama pot in ne vrh, medtem ko je pri planinskih poteh cilj sam vrh. Zelo zahtevne poti za razliko od ferat potekajo prek naravnih prehodov in so ključni del planinske infrastrukture. Nanje moramo oditi ustrezno opremljeni, saj na določenih mestih hojo zamenja ali vsaj dopolni plezanje, zato so tovrstne poti opremljene z jeklenicami, klini in stopi.

Seveda pa so velike razlike tudi med zelo zahtevnimi potmi. Poznamo klasične, športne in ekstremne zavarovane plezalne poti. Klasične oziroma alpske zavarovane poti smiselno vodijo po naravnih razčlembah, izogibajo pa se hudo atletskim odsekom. Športne zavarovane poti služijo predvsem turističnemu namenu, zato so opremljene le z jeklenico, medtem ko klini in stopi služijo predvsem počitku. Ekstremne zavarovane plezalne poti po namenu posnemajo športne, le da so speljane po še skrajnejših predelih (previsih). Planinske poti se med drugim ločijo tudi glede na količino in vrste nameščenih varoval, a o tem morda več v enem od prihodnjih prispevkov.

Vso opremo, ki jo vsak planinec potrebuje ne glede na zahtevnost poti, ki jo izbere, smo si na poučnem dogodku tudi pogledali ter se podučili o njeni uporabi, pri čemer so nam bili v veliko pomoč člani Planinskega društva Onger Trzin: Jaka Peternel, Miha Pavšek (načelnik Vodniškega odseka), Filip Pavšek in Tim Krašovec, sodelovali pa so tudi obiskovalci, med katerimi je večina že izkusila številne zelo zahtevne poti.

Med ključne planinske pripomočke spadajo čelada, s katero ob morebitnem zdrs, udarcu ali bližnjim srečanjem s padajočim kamenjem zaščitimo glavo; plezalni pas, ki skrbi za varnejše plezanje; samovarovalni komplet, ki se uporablja za navezovanje na železni kabel ali sidrišče; rokavice, s katerimi zaščitimo svoje roke pred hudim mrazom in morebitnimi ostrejšimi oprimki/deli vrvi/kabla. Seveda se moramo ob

planinskih podvigih opremiti s kompletom prve pomoči, zemljevidom in kompasom, pa čeprav imamo na voljo telefon, s svetilko, ki jo sicer prav tako ponuja mobilna naprava, ampak ... z uporabo teh programov na prenosnem telefonu le še hitreje trošimo baterijo, zato uporaba klasičnega zemljevida in svetilke ni slaba zamisel. Poleg tega ne smemo pozabiti na topla oblačila, tudi sredi poletja. Kakor pri kolesarjenju, rolanju in drugih športnih dejavnostih je tudi pri planinskih podvigih varnost na prvem mestu. Gora je neusmiljena in nepredvidljiva, že tako lahko pride do nesreče, zakaj bi torej še izzivali? Z ustrezno opremo in primernimi pripravami na podvig tako pokrijemo osnove in poskrbimo tako za svojo varnost kakor tudi za varnost svojih soplezalcev.

Besedilo in foto:
Barbara Kopač

GIVOS
d.o.o.

ALU OGRAJA

PVC OGRAJA

• VRTNE IN BALKONSKJE OGRAJE • DVORIŠČNA VRATA

M: 040 568 000 | www.givos.si | info@givos.si

PRODAJA IZDELKOV: GIVOS d.o.o., SREDNJA VAS 73, 4208 ŠENČUR

Izobraževanje trzinske Šole zdravja

Na željo trzinskih telovadcev nas je v četrtek, 5. maja, obiskal Aljaž Purgar, profesor športne vzgoje, ki v Šoli zdravja skrbi za pravilno izvajanje vaj 1000 gibov. Pridružil se nam je pri jutranji telovadbi, vodil vaje in nas pozorno opazoval, kako izvajamo posamezne vaje. Jutranje telovadbe se je udeležila tudi skupina telovadcev iz starega dela Trzina, ki telovadijo pri Jefačnikovi domačiji. Čeprav vaje znamo skoraj na pamet, jih pogosto opravljamo preveč mehanično. Pri nekaterih vajah nam je voditelj pokazal, kako pomembno je, da se vaje izvajajo v skladu z dihanjem, da začnemo posamezen gib z vdihom in ga končamo z izdihom. Pri pravilno opravljenih vajah začutimo raztezanje mišic, ki v povezavi s pravilnim dihanjem poskrbijo za optimalen izkoristek vaje. Med telovadbo so ga nekateri telovadci spraševali o določenih gibih in profesor Aljaž je vsakomur obrazložil pravilno izvedbo in pomen giba.

Po končani telovadbi se je profesor Aljaž zahvalil za povabilo in nas pohvalil za našo vztrajnost in pogum, da se vsako jutro zberemo v športnem parku. Pohvalil je dobro izvajanje vaj, nam zaželel zdravje in obljubil, da se bo rad odzval vabilu, ko ga bomo spet povabili. Druženje ob kavi in čaju je razjasnilo nekaj vprašanj o posameznih vajah.

V torek, 17. maja, se je trzinskim jutranjim telovadcem pridružila kinziologinja Eva Jeza in nam pokazala nekaj vaj z elastiko, ki jih lahko opravimo med vajami ali pa v domačem okolju. Vaje so predvsem pomembne za pridobivanje moči, ki jo starejši telovadci potrebujemo pri izvajanju nekaterih vaj in v vsakdanjem življenju.

V četrtek, 22. maja, smo v Dvorano Marjance Ručigaj povabili dr. Nikolaja Grišina, avtorja in začetnika Šole zdravja in vaj 1000 gibov v Sloveniji. Dr. Grišin se nam je predstavil kot zdravnik nevrolog in manualni terapevt, deluje v ambulanti Studija Orhideja. Obravnava ortopedske težave v hrbtenici, kolkih, kolenih, stopalih, vratu, lobanji in ramenskem obroču. Tema njegovega predavanja so bile bolečine v hrbtenici. Predavanja smo se v večini udeležili trzinski telovadci Šole zdravja in drugi občani, ki jih zanima ta tematika.

Predavatelj je povedal, da prihaja iz Belorusije in v Sloveniji živi že 20 let. Je ustanovitelj vaj 1000 gibov, ki se v okviru Šole zdravja izvajajo po vsej Sloveniji. Vsako jutro telovadi več kot 4500 telovadcev, ki so vključeni v 250 skupin. Pri svojem delu opaža, da se je telesno in duševno stanje Slovencev v koronskem času poslabšalo, da so možnosti obiska družinskega zdravnika manjše, čakalne vrste za obisk specia-

lista pa vse daljše. Zato je še toliko pomembneje, da sami poskrbimo zase predvsem z redno vadbo, ki jo vsak posameznik opravlja po svojih zmožnostih in močeh.

S predvajanjem na platno in modelom skeleta nam je prikazal našo telesno zgradbo oziroma »stavbo«, kakor jo on imenuje. Ukrivljenje te »stavbe« lahko privede do številnih bolezni. Poudaril je pravilno držo, ki omogoča svobodno gibanje vretenc, nepravilna drža pa omejuje vretenca. Dr. Grišin priporoča, naj starejši aktivno redno telesno vadimo, saj si s tem krepimo samozavest, se dobro počutimo in smo zadovoljni. Tako si izboljšujemo gibalne možnosti, krepimo in ohranjamo telesno in duševno zdravje. Z redno vadbo ohranjamo moč, vzdržljivost, prožnost, dobro ravnotežje in upočasnimo procese staranja. Vsem prisotnim je predavatelj nazorno pokazal, s kakšnimi prijemi lahko ublažimo bolečine v križu, kolenih in ramenih. S svojimi spoznanji in dognanji nas redno seznanja na spletni strani Šole zdravja ter v objavah v številnih publikacijah. Predstavil je tudi poseben ledvični pas in blazino, ki hrbteničnim bolnikom lajšata bolečine. Trzinski Šoli zdravja se je zahvalil za povabilo in se mu bo tudi v prihodnje z veseljem odzval.

Na koncu predavanja se je voditeljica jutranje telovadbe Biserka Čičerov zahvalila dr. Grišinu za izčrpno predavanje, navzoči pa smo ga nagradili z dolgim aplavzom.

Majda Šilar

Foto: Biserka Čičerov

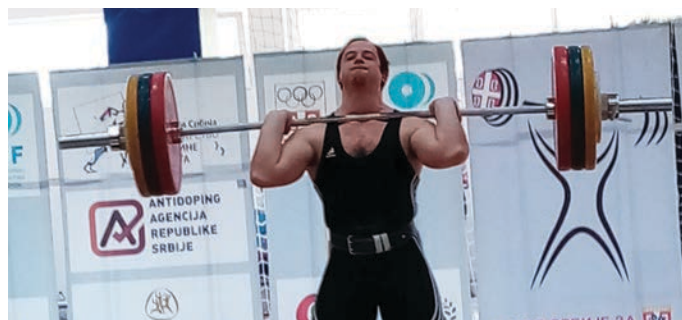
Anže Kosmač državni prvak

Težkoatletski klub Domžale je v finalu ekipnega državnega prvenstva v olimpijskem dviganju uteži zadržal prednost rednega dela in drugič zapored osvojil naslov ekipnih državnih prvakov v olimpijskem dviganju uteži. Eden izmed najzaslužnejših za ta uspeh je Anže Kosmač iz Trzina, ki je bil ob tem tudi najboljši tekmovalac na tekmi. V potegu je dvignil 120 kg, v sunku pa 155 kg. Zmogel je sicer tudi 162 kg v disciplini sunek, vendar sta dva od treh sodnikov presodila, da je bil dvig zaradi rahlega premika v kolcolcu neveljaven. Drugo mesto je nekoliko presenetljivo dosegel Nitro iz Maribora, tretje mesto pa KDU Olimpija.

Že teden dni pozneje je Anže odpotoval na mednarodni turnir v Srbijo, kjer je KDT Herkules iz Bača pripravil izvrsten mednarodni turnir olimpijskega dviganja uteži. Nastopilo je 49 tekmovalcev in tekmovalk iz Srbije, Hrvaške, Slovenije in Madžarske.

Za TAK Domžale so nastopili **Anže Kosmač**, ki je v potegu dvignil 130 kg, v sunku pa 160 kg, s čimer je osvojil bronasto medaljo; **Tim Mušič** je s 100 kg potega in 130 kg v sunku dosegel zelo dober rezultat posebej glede na to, da je zaradi izpitnih obveznosti imel nekoliko okrnjene treninge; **Jošt Kovač** je v potegu zmogel 70 kg, v sunku pa 95 kg.

Anže Kosmač po tekmovanju v Srbiji ni bil videti utrujen: »V enem tednu sem dvakrat v sunku dvignil 160 kg ali več, kar kaže na pre-

cejšnjo mero zanesljivosti. Letos sem že večkrat zmogel to težo, tako da pričakujem preboj tudi k višjim kilogramom. Tretjega mesta nisem pričakoval, ker sem se povsem osredotočil na svoj nastop in o uvrstitvi nisem razmišljal. Čestitam Stevanu za suvereno zmago. Pred tekmo mi je dejal, da se zelo veseli nastopa konec junija pri nas v Domžalah.«

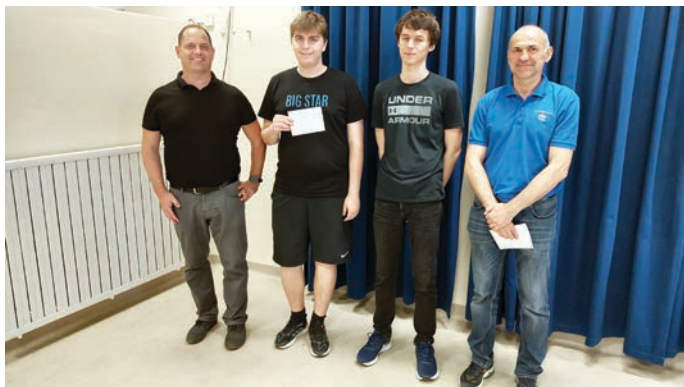
V maju je spored tekmovalni zares pester, konec meseca je Zveza olimpijskega dviganja uteži Slovenije organizirala še individualno pokalno tekmovalstvo s številno udeležbo.

Valentin Orešek

Foto: Rita Špajzer

Šah za občinski praznik

Po dveletnem premoru nam je znova uspelo zbrati ljubitelje črno-belih polj in tokrat smo se že lahko brez epidemičnih omejitev posvetili kraljevski igri. Objava na spletni strani ŠZS in razpisane nagrade so učinkovale: letos smo v prostore Osnovne šole Trzin, kjer šahisti maja že po tradiciji počastimo praznik našega dolgoletnega sponzorja, privabili 36 šahistov. Naj omenim, da je bilo število udeležencev podobno kakor prejšnja leta, med njimi je bilo tudi sedem članov kluba. Organizacijska ekipa je pod vodstvom predsednika kluba Gregorja Banfija 22. maja po jutranji kavi pripravila prizorišče v šolski jedilnici: razmestila je 28 igralnih mest s šahovnicami in urami. Letos smo se odločili, da zmanjšamo število krogov na sedem, ker nam ni uspelo pridobiti ugodne ponudbe za pripravo kosila. Tako smo pripravili le nekaj okrepčila in čakali na odziv. Do začetka ob 9.30 se je nabralo navedeno število udeležencev. Tako kot vedno je prišel tudi župan Peter Lozar in po nekaj pozdravnih besedah smo začeli šahirati. Potek partij

je tokrat nadzoroval sodnik Vlastimir Djurdjević, ki pa ves čas turnirja ni zaznal nobenih spornih primerov, zato je vse potekalo v mirnem in prijetnem razpoloženju, le zagrizenost igralcev ni popustila vse do konca turnirja okoli druge ure, takrat sta bili na vrsti razglasitev in podelitev nagrad najuspešnejšim. Med njimi je bil na tretjem mestu naš član Nesib Jukan, ki je z odlično igri prehitel kar nekaj višje uvrščenih šahistov. Sicer pa si poglejmo, kdo vse so bili nagrajenci:

1. mesto: Domen Tisaj	ŽŠK Maribor Poligram
2. mesto: Maksym Goroshkov	brez kluba
3. mesto: Nesib Jukan	ŠK Trzin
4. mesto: Metod Logar	ŠŠ Tomo Župan Kranj
5. mesto: Maksim Smirnov	ŠŠ Tomo Župan Kranj

Najboljši šahist z ratingom do 1800 je bil Anže Brvar (ŠK Rudar Trbovlje), od drugih članov domačega kluba se je najbolje odrezal Borut Bajec, osnovnošolec Maks Veselič (ŽŠK Maribor Poligram) pa je prekosil vse svoje vrstnike.

Člani šahovskega kluba smo bili minuli mesec dejavni še na nekem področju: po dveh letih smo znova sklicali skupščino kluba in na njej pregledali, kaj se je (ni) dogajalo. Zaradi znanih omejitev tako rekoč ni bilo dogodkov in tudi klubska življenje je skoraj ves čas mirovalo. Smo pa za tekoče leto zelo resno zastavili svoje delo in dosedanjemu vodstvu kluba soglasno potrdili enake funkcije še za naslednje mandatno obdobje. Pozdrav vsem in se vidimo na avgustovskem turnirju Pekos puba!

Besedilo in foto: Andrej Grum

Štiri zlate medalje

Člani Savate kluba Domžale smo se v soboto, 7. maja, udeležili balkanskega prvenstva v savatu v avstrijskem mestu Weiz. Klub so ponosno zastopali vedno odlični: Mojca Umek, Nastja Urbanija, Blažka Vavpetič, Zoja Mrak, Stefan Vuković, Antonio Marinović, predsednik kluba in trener Bojan Rusjan ter spremljevalca Julija Elena Podboršek in Bor Kolmanič.

V zgodnjih urah smo se zaspani, a kljub temu neučakani zbrali v Domžalah in se napotili na težko pričakovano tekmo v Avstriji. Po prihodu v deževno mesto Weiz smo imeli priložnost sprehoditi se po čudovitih ulicah tega mesta. Ko smo se vrnili v dvorano, so tekmovalci odložili prtljago in se pred ogrevanjem še napotili na tehtanje. Glavni trener Bojan in pomočnik Bor sta poskrbela za skupinsko ogrevanje tekmovalcev, kar jim je hkrati krajšalo čakanje na začetek borb. Po prihodu sodnikov so se borbe vrstile druga za drugo. Občutek živčnosti se je mešal z neučakanostjo in željo po uspešnih borbah. Ko je napočil čas za Stefana, da se spusti v prvi boj, smo stopili skupaj in navijali zanj, na koncu je osvojil srebrno medaljo. Naslednja je hrvaški nasprotnici suvereno kljubovala Nastja in na koncu osvojila zlato kolajno. Prav tako so z zlato kolajno končale tekmo naše tehnično prvovrstne, vztrajne in neuničljive Mojca Umek, Zoja Mrak in Blažka Vavpetič. Vse članice imajo bogate mednarodne izkušnje, medtem ko je ognjeni krst doživel najmlajši tekmovalec Antonio, ki je na koncu moral prepustiti zmago nasprotniku in je domov odnesel srebrno medaljo, kar mu je dalo nov zagon za prihajajoče tekme. Na koncu je imel Stefan kot predstavnik Savate kluba Domžale čast, da je prvič v 15-letni zgodovini SKD na gala športni prireditvi ponosno demonstriral assault – lahki kontakt in si pridobil še dodatno medaljo.

Velik napredek sta pokazala Antonio in Blažka, saj sta se že po nekaj mesecih rednih treningov podala na velika mednarodna prvenstva ter zadovoljno obljubila svoj vrnitev v ring.

Savate klub Domžale se je tisti večer vrnili v Slovenijo z dvignjenimi glavami in štirimi zlatimi (Mojca Umek, Nastja Urbanija, Blažka Vavpetič, Zoja Mrak) in tremi srebrnimi (Stefan, Antonio) medaljami okoli vratu.

Hvala organizatorju prvenstva, Hrvoju Termopilu, trenerju kluba Fightclub 300, ki je v sodelovanju z avstrijsko zvezo savata poskrbel za odlično organizirane borbe in dobro počutje tekmovalcev. Zahvala tudi Občini Domžale za nenehno spodbujanje našega športnega delovanja.

Vabljeni na treninge francoskega boksa v Savate klubu Domžale v septembru! Vse informacije o naši dejavnosti dobite na Facebookovem in Instagramovem profilu ter spletni strani našega društva, pokličete lahko predsednika kluba Bojana Rusjana na telefonsko številko 041 545 109. Lep športni savatov pozdrav salut!

Besedilo in foto: Savate klub Domžale

Dejavnosti Društva upokojencev Žerjavčki

Maj je bil za »žerjavčke« zelo pester, veliko dejavnosti pa je posledica želje po druženju.

Olimpijada starejših je potekala v soboto, 14. maja, kar na Trzinskem sejmu od 13. ure naprej na igrišču Osnovne šole Trzin. V štirih disciplinah je sodelovalo 12 tekmovalcev, za vsako disciplino pa je bila predvidena nagrada. Na olimpijadi je primanjkovalo starejših, so se pa mlajši najraje preizkušali v pikadu, namiznem tenisu in šahu. Prihodnjič bo bolje.

Po uradnem odprtju Doma za zaščito in reševanje so ga v sredo, 18. maja, obiskali otroci vrtca Žabica Trzin in si z okna sobe Društva upokojencev ogledali okolico. Nad razgledom so bili navdušeni, vsak otrok pa je dobil še piškot za popotnico.

V četrtek, 19. maja 2022 so bili žerjavčice in žerjavčki spet na izletu, tokrat na Kočevskem in v Beli krajini. Najprej so se ustavili v Ribnici in videli znamenita zvonika cerkve, ki ju je ustvaril Plečnik, ogledali so si delno obnovljen grad, v katerem je bila razstava priprav za kaznovanje čarovnic. Ob razlagi tamkajšnje vodnice so si ustvarili predstavo o absurdnosti postopkov sojenja domnevnim čarovnicam tedanjega časa. Skozi Gotenico so se pripeljali do Kočevske Reke, kjer so si ogledali

novozgrajeno cerkev, saj je bila stara med vojno porušena, in takoj za njo najdebelejši oreh pri nas. Nadaljevali so pot skozi deželo Petra Klepca in se ustavili na Strmi rebri, od koder je lep razgled na Hrvaško in vse do Snežnika. Pot do Fare in Kostela se je vila ob mejni reki Kolpi. Sam grad Kostel pa so si ogledali od daleč, saj jih je čakalo okusno kosilo v Semiču. Lepo vreme jih je spremljalo ves dan, pot, ki se je vila skozi kočevske gozdove, in svež zrak sta izboljšala prijetno razpoloženje na izletu.

Naši balinarji postajajo vse boljši. Na turnirju na Količevem 28. maja letos so se uvrstili med najboljših osem ekip od skupno šestnajstih. Postajajo vse bolj samozavestni in jih ne zmotijo niti najboljše ekipe. Seveda jim včasih spodsrsne, a to je sestavni del tekmovanj. Čestitamo jim za zelo dober uspeh. S tem je tudi končana letna liga balinanja teh društev.

Besedilo in foto: Zoran Rink

Rojstnodnevna čestitka

Uredništvo Odseva občanki Trzina Ivanki Rihter čestita za častitljivih 95 let.

Ivanka si je za okrogli jubilej pred petimi leti zaželela, da bi dočkala nov gasilski dom, in letos se ji je želja uresničila. Tako kot vsa leta do zdaj se je tudi letos na praznik svetega Florjana udeležila gasilskega sprevoda. Zahvaljujemo se fotografu Andreju Nemcu za fotografijo, ki jo je posnel v cerkvi. Ivanki Rihter pa želimo, da bi ji zdravje služilo še dolga leta.

Uredništvo

Foto: Andrej Nemeč

Napovednik dogodkov

Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin pripravlja naslednje dogodke v juniju in juliju:

- **Proslava ob dnevu državnosti:** V petek, 24. junija 2022, bo ob 18.30 polaganje venca k spominskemu obeležju pri mostu čez Pšato, ob 19. uri pa proslava ob dnevu državnosti v Kulturnem domu Trzin.
- **Kolesarski izlet:** Kolesarjenje PZDU Gorenjske v Naklo v soboto, 25. junija 2022. Odhod iz Trzina bo ob 7.30.
- **Srečanje upokojencev:** V četrtek, 7. julija 2022, bo srečanje upokojencev Gorenjske, ki ga organizira PZDU Gorenjske na Pokljuki. Avtobus bo iz Trzina odpeljal ob 8. uri.

STROJNI TLAKI - ESTRIHI - OMETI

hitro, kvalitetno in ugodno

031 689 832 - Boštjan

TLAKI KOS d.o.o., Ljubljanska 33, Kamnik

Še vedno rastem!

V današnjem času smo ljudje prepogosto vpeti v svoj hitri tempo življenja, kar nam pusti malo časa in prostora za samoizražanje. Kljub vsemu je za našo srečo in dobro počutje pomembno, da osebno rastemo in se izpopolnjujemo. V nadaljevanju prispevka bomo tako razpravljali o osebni rasti in tem, da smo ljudje kakor rože, saj lahko rastemo vse življenje.

Osebnostna rast je proces, v katerem posameznik razvija svoje zmogljivosti in glede na svoja merila postaja boljši človek. Je zelo raznovrsten in zapleten konstrukt, ki ga je v vsakdanjem življenju težko doseči. Rast je povezana s srečo, občutkom izpopoljenosti in odraslosti. Da je najučinkovitejša, mora rast potekati ves čas – mora biti torej način življenja². Truditi se moramo, da vsak dan po svojih najboljših močeh živimo kakor najboljša možna različica sebe in da svoji rasti vsak dan namenimo čas. Zavedati se moramo, da je to dolgotrajen in težek proces, za katerega je treba imeti ogromno motivacije. V procesu gremo skozi številne vzpone in padce, pri čemer moramo paziti, da nas padci ne ohromijo in demotivirajo³.

Maslow³ je bil raziskovalec, ukvarjal se je s človeško motivacijo. Izdelal je piramido potreb, ki je ena najbolj znanih hierarhij v psihologiji. Gre za to, da naj bi imeli ljudje svoje potrebe hierarhično razporejene. Najnižje so najosnovnejše potrebe, na primer fiziološke potrebe po hrani, vodi in spanju. Sledijo vse bolj kompleksne potrebe, in sicer potrebe po varnosti, ljubezni, prijateljstvu in pripadnosti. Stopničko višje so potrebe po samospoštovanju, samozavesti in individualnosti. Najvišje na piramido je Maslow umestil potrebo po samoaktualizaciji, torej po uresničitvi svojih zmogljivosti, moralnosti in smiselnosti življenja. Na višjo stopničko potreb lahko posameznik stopi šele, ko so vse stopničke pod to izpolnjene. V praksi to pomeni, da če smo lačni in neprespani, ne bomo imeli potrebe po tem, da smo ljubljani in imamo dobre odnose s svojimi prijatelji. Podobno ne bomo razmišljali o moralnosti in samoizpopolnjevanju, če ne bomo samozavestni in ljubljani. V tem smislu je samoaktualizacija najvišja potreba. Da se ta sploh pojavi, morajo biti izpolnjene vse druge potrebe. Danes imamo na področju človeške motivacije izdelanih že veliko različnih teorij, ki potrebe in cilje opisujejo na sto in en način. Opozoriti moramo, da je Maslowova teorija treba jemati z nekaterimi zadržki, saj je nastala v prvi polovici prejšnjega stoletja.

Zakaj v tem prispevku sploh omenjamo Maslowovo teorijo motivacije? Zato, ker je samoaktualizacija, ki je na najvišji stopnički piramide, podobna osebni rasti. Maslow je nekaj let po objavi prve različice svoje teorije piramidi dodal še tako imenovano samotrancendenco. Ta naj bi bila v hierarhiji še višja potreba kakor samoaktualizacija, šlo pa naj bi za osebno rast, prehajanje sebe in premik osredotočenosti iz sebe na okolico. Nekateri raziskovalci v skladu s tem pojmujejo, da ima osebna rast dve fazi oziroma stopnji: v prvi razvijemo samozavedanje in identiteto, v drugi pa gremo preko sebe³. Ker smo ljudje socialna bitja, ves čas vpeta v družbeni okvir, je jasno, da je naš odnos do drugih pomemben del našega življenja. Osebnostna rast torej ne pomeni le spreminjanja svojega odnosa do sebe, ampak tudi svojega odnosa do drugih.

Kako pa pravzaprav zrastemo? Na spletu lahko najdemo pravo morje nasvetov. Najbolj znanstveno preučene in potrjene bomo v nadaljevanju prispevka povzeli. Za osebno rast je zelo pomembno, da smo pravilno naravnani – s tem imamo v mislih to, da smo sposobni sprejemati sebe ne glede na svoje zmage ali izgube. Sprejeti moramo, da imamo tako dobre kakor tudi slabe strani, in jih v enaki meri sprejeti. Vsakdo ima napake, pomembno pa je, da se z njimi ukvarja oziroma jih odpravlja. Verjeti moramo, da imamo v sebi moč, da se izboljšamo in rastemo. Truditi se moramo biti čuječni in se zavedati tega, kdo smo, kaj želimo. Smo, kar smo, ni se nam treba ves čas dokazovati¹, opustiti moramo razmišljanje o preteklosti in prihodnosti. Ko sprejmemo to, lahko začnemo rasti. V praksi pa se rast začne s tem, da se ustavimo kljub hitrem tempu svojega življenja. Premislimo

in se zavemo dejstev o sebi in ob tem stopimo korak nazaj. Svoje vedenje, misli in občutke pogledamo z nove, morda celo tretjeosebne perspektive. Takrat lahko začnemo razmišljati o izboljšavah.

Osebnostna rast je torej proces, v katerem razvijamo svoje zmogljivosti in se izboljšujemo. Je proces številnih vzponov in padcev, ki je povezan s srečo in občutkom izpopoljenosti. Poleg tega je tudi dolgotrajen proces, ki zahteva veliko napora in motivacije. Maslow³ je v svoji hierarhiji človekovih potreb konstrukt, podoben osebni rasti, postavil na sam vrh piramide kot najvišji cilj, proti kateremu lahko človek stremi. Nekateri raziskovalci omenjajo, da je osebna rast sestavljena iz dveh faz. V prvi smo osredotočeni nase in na razvijanje svojih zmogljivosti, v drugi pa se naša pozornost usmeri v druge ljudi. Za osebno rast moramo v prvem koraku sprejeti sebe, svoje zmage in izgube. Verjeti moramo, da imamo moč in da se nam ni treba dokazovati. V naslednjih toplih mesecih, ki sledijo, si večkrat v dnevno vzemite nekaj minut in pomislite, kdo ste in kam vas vodi pot, ki se je v življenju držite. Skušajte biti najboljša možna različica sebe.

Besedilo in foto: Zoja Anžur, psihologinja

Reference

- 1 Maidenberg, M. P. (2020). 25 ways toward a growth mindset. Psychology Today. Pridobljeno s <https://www.psychologytoday.com/intl/blog/being-your-best-self/202011/25-ways-toward-growth-mindset>
- 2 Puddicombe, A. (2013). Personal growth. Psychology Today. Pridobljeno s <https://www.psychologytoday.com/intl/blog/get-some-headspace/201309/personal-growth>
- 3 Pfeifer, G. (2016). How personal is personal development? Psychology Today. Pridobljeno s <https://www.psychologytoday.com/intl/blog/mind-growth/201608/how-personal-is-personal-development>

GASILNIK V OSEBNO VOZILO

Najpogostejši vzroki požarov na osebnih vozilih so:

- okvare in poškodbe
- prometne nesreče

Začetne in majhne požare lahko z gasilnikom pogasimo sami.
Za gašenje požara priporočamo gasilnik z vsaj 2kg prahu ABC.

POSEBNA CENA V JUNIJU 2022

~~28,90 EUR~~
24,90 EUR

2kg gasilnik na prah GLORIA primeren za osebno ali kombinirano vozilo

Svetovanje in možnost nakupa nudimo v **Centru za zaščito in reševanje Domžale**
 Količevo 2a, 1230 Domžale
 tel: 01 729 22 28 // info@czrdomzale.si

CZR DOMŽALE

plačan oglas

Njegovo korenino ste gotovo že jedli, kaj pa liste?

Korenino smo navajeni kopati v mesecih, ki v svojem imenu nosijo črko r. Zdaj pa je čas, da natrgamo njegove mlade in prav tako pekoče liste.

Hren, *Armoracia rusticana*, je zdravilna divje rastoča in gojena rastlina. Pravzaprav je njegovo divjo korenino težko uporabljati. Po navadi je veliko bolj žilava od tistega hrena, ki raste v mehki vrtni prsti. Listi pa so, kjer koli jih najdemo rasti, enako uporabni pri gojenem ali pa divje rastočem hrenu.

Čeprav je hren pogosta rastlina v naši okolici, se nanjo večinoma spomnimo le na veliko noč. V teh dneh, ko bolj posegamo po domačih zdravilnih rastlinah in narašča zanimanje za osnovne gradnike naše narave, pa se mnogi spet zanimajo za to uporabno rastlino. Hrenovi listi so bogati z vitaminom C. Imajo ga kar osemkrat več kakor limona. Pri piku žuželk so hrenovi listi uporabni tako, da jih pomencamo in položimo na mesto pika.

Zdravilne učinkovine hrena, ki so v koreninah, listih, pecljih, cvetovih in steblih, so gorčične žveplove spojine, ki delujejo antibakterijsko in protivnetno. V prevelikih količinah lahko povzročajo celo slabost. Hren je priporočljiv predvsem za urejanje prebave in pospešeno izločanje seča. Pospešuje prekrvitev in znojenje in se zato uporablja pri prehladih in gripah. Včasih so njegovo redno uživanje priporočali pri alergijah na cvetni prah, revmah in zdravljenju ozeblin. Kot zdravilna rastlina se uporablja v oblogah, ki naj bodo kratkotrajne, saj draži kožo, ali pa preprosto v kulinarčnih receptih.

V kulinariki navadno njegovo pikantnost ublažimo z dodajanjem jabolka, skute ali majoneze ter ga kombiniramo z mesnimi in ribjimi jedmi. To ne velja le za hrenovo korenino, ampak tudi za njegove liste, listne peclje in cvetove. Vse te dele zelo lepo tudi vlagamo v shranke z drugimi divjimi rastlinami ali jih dajemo v kis, ki počasi prevzame pekoči okus rastline. Hrenove liste navadno v juhah, omakah in prikudah uporabljamo z drugo gojeno ali divjo zelenjavo, saj imajo sami premočan okus. Iz njih lahko tudi pripravimo pesto, ki pa ga kmalu porabimo, saj počasi začne spreminjati okus.

Okus mladih listov hrena večino ljudi prijetno preseneti. Zelo je podoben naribani korenini. Najbolj uporabni so mladi listi, ki imajo listne peclje še krhke, listne ploskve pa mehke. Pri nekoliko starejših listih lupimo peclje, saj je v njihovi notranjosti mehka in užitna sredica. Starejših listov hrena pa v kulinariki ne uporabljamo, saj so pretrdi in na koncu zelo pogrenjeni. Dobra lastnost hrena je, da nam bodo njegovi mladi listi na voljo vse poletje in še dolgo v jesen. Iz listne rozete venomer izraščajo novi listi.

Hrenovi listi pa niso vedno preprosti za prepoznavanje. Po obliki so lahko celi ali povsem pernato deljeni, pecljati ali brez peclja, tudi vse vrmesne možnosti so mogoče. Kot takega ga najlažje zamenjamo z mehkim osatom, ki je užitna in uporabna rastlina ter pogosto raste na podobnih rastiščih. Oba imata rada dobro založeno in rahlo vlažno prst. Razlikujeta pa se po okusu. Ko boste pokusili peclj hrena, boste takoj vedeli, da nimate opravka z osatom.

Anja, Tina in Katja Rebolj

Foto: dr. Katja Rebolj, www.katjarebolj.com

Kruhove palčke s hrenom

Sestavine za testo

- 0,5 kg moke
- 300 ml mlačne vode
- 15 g soli
- 1 g suhega kvasa
- 15 g sladkorja

Sestavine za nadev

- mladi listi hrena s peclji
- žlica lanenih semen
- žlica kokosove moke
- žlica oljčnega olja
- ščepec soli
- jajce

Priprava

Testo zamesimo dan pred peko. Najprej suhi kvas raztopimo v 50 ml mlačne vode, mu dodamo sladkor in žlico moke, premešamo in počakamo 5 minut, da kvas začne delovati. V večjo posodo zmešamo moko, sol, vodo in mešanico, ki smo jo pripravili iz kvasa. Zamesimo v testo. Po potrebi dodamo še malo vode, da se testo lepo premeša. Pokrijemo s krpo in pustimo na sobni temperaturi 24 ur.

Naslednji dan pripravimo nadev. Liste hrena drobno nasekljamo in zmešamo z drugimi sestavinami razen jajca. Testo razdelimo na manjše dele, tako da ga čim manj gnetemo. Raztegemo ga v podolgovate kvadrate, ga pomažemo z nadevom, prepognemo in zavijemo v podolgovate palčke. Po vrhu jih pomažemo z jajcem. Pečemo v pečici do zlato rjave barve. Dober tek.

Še več receptov iz uporabnih rastlin in cvetja najdete v knjigi *Narava vedno zmagaja*.

Obvestilo Društva za mentalno zdravje

Želimo ustanoviti manjši psihiatrični sanatorij na območju občine Domžale. Obračamo se na vas, če lahko kakor koli pomagate pri naših projektih. Z našim projektom bi lahko pomagali marsikomu s psihičnimi težavami, ohranili bi lahko tudi kakšno življenje.

Pri našem projektu nam lahko pomagate s prostovoljnimi prispevki na račun številka:

SI56 0201 1025 7289 119

DRUŠTVO ZA MENTALNO ZDRAVJE

Glavarjeva ulica 47, Ljubljana

Za vsak prispevek se vam zahvaljujemo.

Zlatko Jajčanin, predsednik Društva za mentalno zdravje

Ledeni možje in Zofka že na dopustu

V koš smo pospravili še zadnji mesec meteorološke pomladi – veliki traven ali tudi cvetnik. Letošnji maj je bil zelo topel, na ravni celotne države za več kot 2 stopinji Celzija nad dolgoletnim povprečjem po letu 1950. V severnem delu Ljubljanske kotline, kjer leži tudi naša občina, so bile temperature še nekoliko višje oziroma za 2,5–3 stopinje Celzija nad vrednostmi, ki smo jih vajeni v tem delu leta. Za okrog desetino več časa smo bili deležni sonca, najbolj pa so odstopale padavine, saj je padla le približno polovica pričakovanih (v Ljubljani 51 namesto 107 litrov/m²). Tako malo snega, kakor ga je ostalo na senčnih straneh gora in okrog najvišjih vrhov, nismo imeli že dolgo časa. Podobno je bilo v letih 2007 ter 2003 in 2002; to se že pozna v rečnih strugah – tudi Kamniška Bistrica, osrednja vodna žila naše pokrajine, je že dalj časa podpovprečno vodnata. Vse skupaj kar kliče k vnovični poletni suši, ki se ji v zadnjem desetletju čedalje težje izognemo. Za letošnjo toploto in sušo sta pri roki dva vremenska pregovorova: Meseca maja dosti dežja, v jeseni bo dosti blaga in Majnika hlad, vinu in senu zaklad. Maja je bolje, če je mokro kot pa presuho, in tudi hlad dene boj kot gorkota. Ne nazadnje govori o tem tudi pregovor Dež v maju, tolst je (bo) božič!

V nadaljevanju leta se nam glede količine in kakovosti kmetijskih pridelkov ter bogastva vodnih virov oziroma vodnih zalog ne obeta nič dobrega; očitno je tudi narava spet uvedla »trošarino«. Smo pa letos ušli vsaj pozebi, ki nam je pokazala zobe lani. Če nam nekatera vremenska in druga naravna znamenja odstirajo, kaj nas čaka v nadaljevanju leta, pa tega ne moremo reči za hram demokracije, kjer so se močno in povsem na novo premešale karte. Tudi novi oblastniki – enako kakor stari, ki so jim volivci dali jasno vedeti, da je dovolj tovrstne demokracije – obljublajo, da se bodo vremena Kranjcem v prihodnje bolj ali manj (z)jasnila. Glejmo, da jih bomo držali za izrečene besede in obljube vsaj tako kakor napovedovalce vremena. Zdaj imamo Trzinci celo svojega lokalnega oziroma regionalnega predstavnika (kandidiral je sicer v sosednjem volilnem okraju ...) in bomo torej še lažje uveljavljali svoje interese, pričakovanja in želje. Pri čemer seveda upamo, da ne bo posnemal delegatov iz nekih drugih časov, za katere so zlobni jeziki rekli, da je njihov najpomembnejši ali pa kar vse leto trajajoči mesec september, ljudsko kimavec. Zdaj ko so mu pojasnili, da prispevki v rubriki, ki jo berete, niso namenjeni le pregledu vremena in vremenskih pojavov ter pregovorov, bo delo našega predstavnika ljudstva še lažje steklo.

Med vremenskimi ocirkirki minulega meseca velja omeniti prvi vroči dan v letu, ki smo ga doživeli že v soboto, 21. maja. Če ste bili na pikniku, vas to seveda ni zmotilo, o majski toploti pa priča tudi 18 toplih dni, ko je najvišja dnevna temperatura zraka preseгла 25 stopinj Celzija. Največ dnevni padavin smo prejeli prvi (praznični) dan

v mesecu, najhladnejše jutro pa je bilo predzadnji dan meseca. V začetku najsvetlejšega meseca praznujemo tudi vsakoletni dan okolja, geslo letošnjega pa je bilo Zemlja je le ena. S tem so želeli poudariti pomen vnovične vzpostavitve ravnovesja z naravo s spremembami prehranjevanja, življenja, dela in gibanja. Podnebne spremembe, izguba narave in biotske raznovrstnosti ter onesnaževanje in odpadki kažejo, da je Zemlja preobremenjena. Večina ljudi ne zasluži dovolj za preživetje, primanjkuje jim hrane, neustrezni so njihova bivališča in zdravstvena oskrba, pomanjkljiva pa sta tudi njihova oskrba in izobraževanje. Dodatno zaskrbljenost povzročata še energetska in prehranska kriza, ki sta se pojavili ob pandemiji covid 19. Rešitev te dileme je preoblikovanje naših gospodarstev in družbe kot celote – oboje bi moralo postati bolj vključujoče, pravično in v večji meri povezano z naravo.

Preusmeriti bi se morali od škodovanja planetu k zdravljenju planeta. Zaščititi moramo, kar imamo, in vrniti, kar smo izgubili, če želimo napredovati v boljšo in bolj trajnostno prihodnost, v kateri bomo lahko vsi uspešnejši. Več kot polovico Slovenije obsegajo območja posebne pomena, našo naravo pa še posebej varujemo v 51 naravnih parkih, 56 naravnih rezervatih, enem strogem naravnem rezervatu, 1164 naravnih spomenikih ter 114 spomenikih oblikovane narave. Polovica svetovnega bruto družbenega proizvoda je odvisna od narave in vsak evro, ki ga vložimo v obnovo, ustvari do 20-kratno gospodarsko korist. In kje smo tu Trzinci, prebivalci občine z enim najvišjih dohodkov na prebivalca v Sloveniji? Zdi se, da na začetku te preobrazbe, a pomembno je, da smo jo začeli, čeprav le s kakšnim šolarjem več, ki gre v šolo in iz nje peš, ali pa kolesarjem, ki se bo peljal na delovno mesto z vlakom ali celo kolesom ...

Besedilo in foto: Miha Pavšek

VREMENSKA POSTAJA OŠ TRZIN (maj 2022)			
Kazalnik	Podatek	Datum/niz	Ura/obdobje
Povprečna temperatura zraka (°C)	17,4	1.–31. 5.	mesec
Najvišja temperatura zraka (°C)	30,1	21. 5.	15.08
Najnižja temperatura zraka (°C)	6,5	30. 5.	1.45
Največja dnevna temp. amplituda: razlika (maks. / min., °C)	19,3 (27,1 / 7,8)	19. 5.	0.00–24.00
Število dni s padavinami $\geq 0,2$ / ≥ 2 / ≥ 20 mm)	16 / 6 / 0	1.–31. 5.	mesec
Št. toplih / vročih dni (maks. T zraka $\geq 25^{\circ}\text{C}$ / $\geq 25^{\circ}\text{C}$)	18 / 1	1.–31. 5.	mesec
Največja dnevna količina padavin (mm)	16	1. 5.	0.00–24.00
Mesečna količina padavin (mm)	43	1.–31. 5.	mesec
Količina padavin v letu 2022 (mm)	235	1.1.–31. 5.	petmesečje
Najvišja hitrost vetra (km/h) / smer	40 / JV	11. 5.	17.13

Izbrani meteorološki podatki za Trzin za maj 2022; celoten arhiv je dostopen na spletnem naslovu <http://trzin.zevs.si/text.php?report=NOAA/NOAA-2022-05.txt>.
Vir: Vremenska postaja OŠ Trzin (CZ Trzin).

Franci Kurent: prijatelj, laiški misijonar, pustolovec in popotnik

12. maja 2022 se je v eni največjih industrijskih nesreč v samostojni Sloveniji končala življenjska pot našega sokrajana in prijatelja, 54-letnega Francija Kurenta.

Franci se je rodil avgusta 1968 pri Šuštarjevih v Trzinu. Otroštvo je preživel kot večina trzinskih otrok v tistih časih: veliko je bil zunaj, kjer se je družil s sosedomi otroki in prijatelji, s katerimi je kdaj tudi kaj ušpičil. Ker je bil vedno nasmejan in iskren, mu tega nihče ni zares zameril.

Po osnovni šoli, ki mu ni povzročala težav, se je vpisal na srednjo veterinarsko šolo v Kamniku. Živali je imel zelo rad, vendar je že tedaj čutil, da to verjetno ne bo njegovo poslanstvo. S prijatelji je celo stavil za tovornjak piva, da bo pri 20 letih živel v Afriki. K temu sta ga pozneje spodbudila tudi življenjska zgodba francoskega vojaka in raziskovalca, pozneje duhovnika in svetnika Karla de Foucaulda, ki je misijonaril med ubogimi in zapuščenimi v puščavi Alžirije, ter predavanje misijonarja Jožeta Kramarja o misijonu na Papui Novi Gvineji. Slednje ga je tako prevzelo, da je dejal: »Nekoč bom šel tja.«

Franci na domačem travniku, nasmejan in v svojih legendarnih coklah

V srednji šoli je večkrat izostal od pouka, vendar jo je kljub temu uspešno končal. Sledilo je leto v JLA, služil je v Novem Sadu. Zadnjega pol leta je bil osebni voznik enega od generalov, kar priča o tem, da je znal narediti vtis. Po odsluženem vojaškem roku se je vpisal na fakulteto. Izbral je visoko sanitarno šolo v Ljubljani. Začetek je bil uspešen, vendar se je sredi prvega letnika vse spremenilo – Franci v študiju ni več našel pravega smisla, naveličan je bil tedanjega načina življenja. Kot je razložil sam, svoje prihodnosti ni hotel usmeriti v služenje ljudem, ki imajo že vsega dovolj. Vleklo ga je med uboge in potrebne pomoči. Pridružil se je misijonski skupini, v kateri so govorili o Materi Tereziji, ki pobira največje reveže s cest Kalkute, in k pomoči povabili tudi prostovoljce. To ga je tako nagovorilo, da je ob prihodu domov mami dejal, da bo opustil študij in odšel v misijon. Tako je tudi bilo. Kupili so letalsko vozovnico in Franci se je leta 1990 kot 22-le-

tni mladenič znašel v Indiji. Tam je preživel eno leto, vendar ga je ta izkušnja zaznamovala za vse življenje. Kot brata matere Terezije ga je pot vodila tudi v Pariz, kjer je na ulicah pomagal brezdomcem in ostarelim, pozneje pa še na Sicilijo, kjer je poučeval romske otroke. Po osmih mesecih je Franci ugotovil, da je za brata »malce predivji«, kar pa ga ni odvrnilo od poti, ki si jo je začrtal.

V tistem času se je začela osamosvojitvena vojna, v kateri je Franci sodeloval. V Trzinu je celo osebno posredoval za premirje in prepričal vojake JLA, da so se predali, s čimer je verjetno rešil marsikatero mlado življenje. Pozneje je tudi v teritorialni obrambi deloval kot prostovoljec.

Leta 1993, dve leti po vojni za Slovenijo, je v Franciju dokončno dozorela odločitev, da se kot laiški misijonar odpravi na Papuo Novo Gvinejo k Jožetu Kramarju, prav tistemu, ki ga je nekaj let prej navdušil za misijonarski poklic. Sprva je Franci na Papui opravljaj najrazličnejša dela: skrbel je za vzdrževanje in prevoze, poučeval otroke, kmil živali in zagotavljal red. Življenje ni bilo preprosto, bilo pa je zanimivo,

Francijevo letalo, obkroženo s papuanskimi prijatelji

vznemirljivo in polno dogodivščin. Misijon se je razvijal, dela je bilo vse več. Ukvarjali so se z mislijo, da bi del prometa potekal tudi po zraku, in Franci je v tem videl svojo priložnost. Vrnil se je v Slovenijo in v Aeroklubu Lesce s pomočjo prijatelja in pilota Janeza Bozovičarja opravil izpit za športnega pilota. Zatem ga je pot znova vodila na Papuo, kjer so mu izpit priznali in je dobil licenco za letenje.

Na začetku je po Papui prevažal tamkajšnjega škofa, bil pa je tudi eden boljših »bush« pilotov, izurjenih za vizualno letenje in posebej izšolanih za vzletanje in pristajanje na manjših letališčih v džungli in gorah. Franci je letalsko znanje nadgradil še z licenco za komercialnega pilota, kar je tedaj pomenilo, da je lahko upravljal dvomotorna turbopropelerska letala za prevoz do 18 potnikov. Pilotiral je tudi na mednarodni liniji med Papuo in Avstralijo.

Na Papui je Franci spoznal Megi in rodil se jima je sin Leopold, za bližnje Poldi. Ko je bil Poldi star dobro leto, se je mlada družina preselila v Trzin. V Trzinu se je Franci ustalil, na domačem posestvu je dal zgraditi prizidek k hiši. Ker se kot pilot ni mogel zaposliti, je delal kot voznik tovornjaka. Delo je imel rad in je ustrezalo njegovemu popotniškemu duhu. Kadar je bil doma, je rad s sosedi in prijatelji posedal pred domačo hišo ob kozarcu dobrega vina ali piva. Posebej veliko so mu pomenili skupni večeri ob ognju pod kozolcem, polni smeha, pristnih pogovorov in dobre glasbe.

Franci s sinom Poldijem, ki gre s svojo odprtostjo, srčnostjo in ljubeznijo do letenja po očetovih stopinjah.

Franci je bil skromen, iskren, neposreden in prodoren, s čimer je marsikomu segel do srca. S svojo pristnostjo nas je vedno opominjal, da ni pomembno, kakšen vtis človek daje navzven, saj šteje le to, kar nosimo v srcu. Imel je tudi izjemen čut za sočloveka, znal je prisluhniti, več je poslušal kakor govoril, ko pa se je razgovoril, smo ga vedno radi poslušali. Bil je zelo nadarjen za jezike, tekoče je govoril angleško, osvojil je tudi papuanski pidžin. Obvladal je srbski in hrvaški jezik, znal je nekaj italijanščine in nemščine. Imel je posluš za glasbo in posebej veseli smo bili, ko je zapel kakšno papuansko pesem. Čeprav ga je svobodni duh vodil po svetu, se je vedno rad vračal domov. Kot je povedal tudi sam, je bil najprej Trzinec, Gorenjec in Slovenec. Takega se ga spominja tudi prijatelj in misijonar Uroš Glavač, ki rad pove, da je Franci vedno in povsod izkazoval, da je pravi Slovenec, ponosen na domovino. V misijonu sta skupaj poslušala tudi Avsenike, ki jih je imel Franci zelo rad, in besedila prevajala v angleščino in pidžin. Franci je živel za trenutek in je že od mladih let menil, da moraš na življenje gledati pozitivno, sicer ti nič zares ne uspe. Bil je tudi zelo veren, predvsem pa je vero živel. Prepričan je bil, da ne moreš delati dobrih del, če nimaš v srcu duha, in da brez poglobljene vere verjetno ne bi počel tega, kar je.

Naključje ali globlje sporočilo? Francijev veliki vzornik je bil Leopold Mandić, hrvaški kapucin in spovednik, rojen v Hercegu Novem v današnji Črni gori, ki so ga leta 1976 razglasili za svetnika in je po njem dobil ime tudi Francijev sin Poldi. Leopold Mandić se je rodil 12. maja, kar je tudi datum usodne nesreče, v kateri je ugasnilo Francijevo življenje.

Franci s sosedi in prijatelji na prvem sosedskem pikniku, ki je postal tradicionalen.

Dragi Franci, hvala za vse. Upamo, da si že v nebesih in nam prideš naproti. Do tedaj te bomo srečevali v dragocenih prostranstvih spomina, v tvojih domačih in predvsem v stopinjah, ki vodijo k ljudem in Bogu. Čeprav ob tvojemu odhodu občutimo neizmerno bolečino, vemo, da si z nami v vsem, kar si nam dal, kar si nas naučil in kar si nam predal.

Prijatelji
Foto: arhiv

Zahvala

Iskrena hvala vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znanecem za izraze sočutja in iskrene stiske rok, ki so nam olajšali težke trenutke. Hvala za vse dobrote, ki ste nam jih prinesli, in čas, ki ste ga preživeli z nami v pogovoru ali molitvi. Vseh, ki ste nam stali ob strani, je bilo toliko, da bi težko navedli vse, vendar vsem iz srca hvala. Vaša podpora je bila neprecenljiva.

Hvala tudi govornikom za čudovite in ganljive govore, duhovnikom za doživeti obred, glasbenikom, pevcem in organizatorjem letalskega preleta. Hvala za vse cvetje in sveče ter darove za maše in misijone.

Posebej hvaležni smo vsem, ki ste se z darovi spomnili na Poldija, da bi mu olajšali življenje po boleči izgubi in mu omogočili, da bo še naprej lahko sledil svojim ciljem in sanjam.

Hvala, da ste imeli radi Francija in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Družina Kurent

Obredi v Francijev spomin: kamor koli na Papui je Francija pripeljala pot, povsod je imel prijatelje. Slednji so se ga spomnili tudi pri svetih mašah in v molitvah. Prav posebno sveto mašo so zanj darovali prijatelji iz Vunamari-te, ki so se na tradicionalen način spomnili njegovega življenja in dela med njimi. Obrede so sklenili s tradicionalno pojedino, z žvečenjem betelovega oreha in darovanjem školjk, da bi Francijeva duša odšla v nebesa. Spomin nanj bo večno živel v njihovih srcih.

Drugi o Franciju

Francija Kurenta se spominjam po njegovi širokosrčnosti, ko se je pridružil letalski družbi DOVAIR, da bi nam pomagal. V letalu je bil vedno nasmejan. Bil je srečen in prav zaradi njegovega nasmeha sem bil vedno pomirjen, da bo s potniki vse v redu. Spominjam se tudi žalosti, ki sem jo občutil, ko je Franci odšel. Želel sem ga obiskati v Sloveniji, vendar se žal nikoli ni izšlo. Francija priporočam v svojih molitvah, da bo dosegel večno zveličanje.

Cesare Bonivento, P.I.M.E Emeritus, nekdanji škof v Vanimu na Papui Novi Gvineji

Spomin na Francija Kurenta lahko povzamem s tremi besedami: Prijateljstvo – Franci je bil moj veliki prijatelj. Nikdar se nisva sprekla. Spominjam se smeha in klepeta ob pivu na plaži Vanima, kamor sva vsako nedeljsko popoldne peljala sosedove otroke. Za Francija je bilo prijateljstvo brezpogojno in sveto. Vera – Franci je bil globoko veren. Pogosto mi je govoril o Jezusu Kristusu in molil k Devici Mariji. Družina – Franci je bil zelo navezan na svojo družino, zlasti na sina Poldija. Vsak mesec sva se pogovarjala in se pogovarjala o družini in načrtih za prihodnost. Franci si je od nekdaj želel, da bi Poldi šel po njegovih stopinjah in postal pilot. Dragi Franci, neizmerno te bom pogrešal. Predstavljam si, kako letiš na nebu. Še naprej nas varuj in uči, da je v življenju najpomembnejše biti skromen in preprost, kakršen si bil tudi sam. Hvala za vse, kar si naredil zame in me naučil.

Franco Revrenna, nekdanji misijonar na Papui Novi Gvineji in Francijev prijatelj

Vedno se z veliko radostjo spominjam sončnega vzhoda v Vanimu in načina, kako je Franci začel dan. Z ženo Gail sva živela v bližini in že navsezgodaj so iz Francijevega stanovanja z enega od dveh CD-jev zazveneli sveti napevi taizéjske skupnosti, ki naj bi spodbujali mir v srcu in izbrisali preteklo bolečino. Zdi se, da je bil to Francijev način, kako z duhovnim objemom sprave vsak dan doseči mir in spokojnost. Ko se je Franci vrnil v Slovenijo, nama je CD-ja (in predvajalnik) podaril. Še danes jima z veliko hvaležnostjo prisluhneva in na dan privrejo prelepi spomini na tega iskrenega in skromnega človeka, ki ga zdaj še bolj ceniva. Njegovo poslovilno darilo je za naju neprecenljiv zaklad. Naj počiva v Gospodovem miru.

Kevin Shorthouse, vodja letalske družbe DOVAIR na Papui Novi Gvineji in Francijev prijatelj

Prihranite do 40% pri premoženjskih zavarovanjih.

Bodite komplet.

triglav

Skupina Triglav
triglav.si

Povežite vsa zavarovanja, varčevalne načrte, zvestobo in digitalno poslovanje v Triglav komplet.

Triglav komplet je lojalnostni program, v katerem sodeluje več družb Skupine Triglav. Zavarovalci lahko v Triglav komplet združijo premoženjska, zdravstvena, življenjska in rentna ter pokojninska zavarovanja Zavarovalnice Triglav, d.d., zdravstvena zavarovanja Triglav, Zdravstvene zavarovalnice, d.d., dodatna pokojninska zavarovanja Triglav, pokojninske družbe, d.d. ter varčevalni načrt odprt pri družbi TRIGLAV SKLADI, družba za upravljanje, d.o.o.

plačan oglas

KUPON LAHKO KORISTITE V MESNEM CENTRU LUKA PE DOMŽALE
Ljubljanska cesta 82, 1230 Domžale

KUPON JUNIJ 2022

10%
NA SVEŽE MESO
IN IZDELKE MCL

Sedež:
MCL Mesni center Luka d.o.o.,
Cesta Kokrškega odreda 26, 4294 Križne

Trgovine:
MCL Mesni center Luka d.o.o., Cesta Kokrškega odreda 26, 4249 Križne, tel.št. 040/294-444
SPB Mesnica Domžale, Ljubljanska cesta 82, 1230 Domžale, tel.št. 0172-98-474
Union center Bled, Ljubljanska cesta 11, 4260 Bled, tel.št. 04/57-80-121

Kupon velja v juniju 2022 // Za kupce MCL parkiranje brezplačno
*Kuponi se ne seštevajo. Trzin

KUPON JUNIJ 2022

10%
NA SVEŽE MESO
IN IZDELKE MCL

Sedež:
MCL Mesni center Luka d.o.o.,
Cesta Kokrškega odreda 26, 4294 Križne

Trgovine:
MCL Mesni center Luka d.o.o., Cesta Kokrškega odreda 26, 4249 Križne, tel.št. 040/294-444
SPB Mesnica Domžale, Ljubljanska cesta 82, 1230 Domžale, tel.št. 0172-98-474
Union center Bled, Ljubljanska cesta 11, 4260 Bled, tel.št. 04/57-80-121

Kupon velja v juniju 2022 // Za kupce MCL parkiranje brezplačno
*Kuponi se ne seštevajo. Trzin

KUPON JUNIJ 2022

10%
NA SVEŽE MESO
IN IZDELKE MCL

Sedež:
MCL Mesni center Luka d.o.o.,
Cesta Kokrškega odreda 26, 4294 Križne

Trgovine:
MCL Mesni center Luka d.o.o., Cesta Kokrškega odreda 26, 4249 Križne, tel.št. 040/294-444
SPB Mesnica Domžale, Ljubljanska cesta 82, 1230 Domžale, tel.št. 0172-98-474
Union center Bled, Ljubljanska cesta 11, 4260 Bled, tel.št. 04/57-80-121

Kupon velja v juniju 2022 // Za kupce MCL parkiranje brezplačno
*Kuponi se ne seštevajo. Trzin

plačan oglas

SERVIS LCD TV APARATOV

SHARP
KENWOOD
TELEFUNKEN
BLAUPUNKT
FINLUX JVC
TOSHIBA
HITACHI

AVS AUDIO
VIDEO
SERVIS

SERVISNI PARTNER ZA SLOVENIJO

Telefon: 01 729 13 03
Telefon: 01 729 13 04
E-pošta: avs.menges@siol.net
Internet: www.sharp-servis.si
Hribarjeva ulica 38, 1234 MENGEŠ
Delovni čas: od 9.-12. in od 15.-18. ure

plačan oglas

HUBAT
25let

080 22 36

www.hubat.si

Za toplo zimo in pomlad

kurilno olje
dostavlja HUBAT

BREZPLAČEN PREVOZ ALI PLAČILO NA OBROKE

plačan oglas

že
50
let

**JEDI, KI JIH
PREPROSTO
VSAK NAREDI.**

www.pekarna-pecjak.si

ZDRAVO

izbrano iz kataloga ugodnosti

Želimo vam
brezskrbno
poletje!

BRUSNICA

Prehransko dopolnilo z ekstraktom plodov ameriške brusnice v obliki kapsul. 30 kapsul. Izdelano v Galenskem laboratoriju Lekarne Ljubljana.

Prehransko dopolnilo ni nadomestilo za uravnoteženo in raznovrstno prehrano.

redna cena: 13,81 €

cena s Kartico zvestobe

11,05 € + 3 **POPUST: 20%**

SWEDSAFE ČEPKI ZA UHO PLAVANJE

Preprečujejo vstop vode v ušesa med plavanjem oz. tuširanjem ter zmanjšajo glasnost motečih zvokov. Na voljo velikosti S (6-11 mm) in L (7-12 mm), 1 par.

redna cena: 3,86 €

cena s Kartico zvestobe

3,09 € + 1 **POPUST: 20%**

100% ORGANSKO KARITEJEVO MASLO MANGO

Kožo vlaži in izdatno nahrani, vsebuje vitamina A in E. Primerno za nego kože obraza, telesa in las, 100 ml.

redna cena: 11,89 €

cena s Kartico zvestobe

9,51 € + 2 **POPUST: 20%**

PRŠILO PROTI KOMARJEM IN KLOPOM

Učinkovita zaščita pred komarji do 4 ure in klopi do 8 ur. Primeren od 3. leta dalje, ne vsebuje DEET, 100 ml. Izdelano v Galenskem laboratoriju Lekarne Ljubljana.

Biocide uporabljajte varno. Pred uporabo vedno preberite etiketo in podatke o izdelku.

redna cena: 8,56 €

cena s Kartico zvestobe

6,85 € + 2 **POPUST: 20%**

MALČEK BRISAČA ZA DOJENČKE

Narejena v Sloveniji, iz 100% bombaža, dimenzija 75 x 75 cm.

redna cena: 12,90 €

cena s Kartico zvestobe

7,74 € + 2 **POPUST: 40%**

VESCIN GEL

Za nego utrujenih in težkih nog, z esciomin in mentolom, 150 ml. Izdelano v Galenskem laboratoriju Lekarne Ljubljana.

redna cena: 9,80 €

cena s Kartico zvestobe

7,84 € + 2 **POPUST: 20%**

Za več informacij prelistajte nov **katalog ugodnosti** ali nas pokličite

na brezplačno telefonsko številko
080 71 17!

Cene s popustom iz ZDRAVO - kataloga ugodnosti veljajo v enotah Lekarne Ljubljana, specializiranih prodajalnih LL VIVA (v okviru razpoložljivega asortimana) in v Spletni Lekarni Ljubljana na www.lekarnaljubljana.si izključno ob predložitvi Kartice zvestobe Lekarne Ljubljana ter zahtevanega števila jabolk zvestobe, sicer veljajo redne cene. Slike so simbolične, popusti se ne seštevajo. Ponudba velja od 9. 6. do 29. 8. 2022 oz. do prodaje zalog.

Lekarna Ljubljana

Plaćan oglas

Balkonsko in parkovno cvetje

GAŠPERLIN
VRTNI CENTER

Delovni čas:
Vrtni center Gašperlin, Moste pri Komendi
pon. - pet.: 8.00 do 19.00, sob.: 8.00 - 17.00
Vrtni center Gašperlin, Ljubljana, Dolgi Most
pon. - pet.: 8.00 do 19.00, sob.: 8.00 - 17.00

še ugodnejše cene

Plaćan oglas